

Giới thiệu Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta

Truyện Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta của tác giả Lacthienanh là một câu chuyện teen hay. Ai cũng có một thời thanh xuân thật tươi đẹp. Nam nữ nhân vật chính cũng có một thời thanh xuân cùng nhau không thể quên. Họ là thanh mai trúc mã lớn lên với nhau cùng chơi với 4 người bạn thân thiết, 6 người họ mỗi người có một tính cách riêng mơ ước riêng.

Nam nữ nvat chính của chúng ta năm 18 tuổi khi anh chuẩn bị nhập ngũ họ có một lời hứa với nhau tại nhà thờ. Anh nói:" em đợi anh 10 năm, 10 năm sau anh nhất định sẽ quay trở về cưới em". Lúc đó cô biết anh đã có vị hôn thê nhưng cô vẫn đồng ý:" được em đợi anh, 10 năm,100 năm,1000 năm cũng . Bất kể là bao lâu, anh không đến em cũng sẽ không đi".

Nhưng rồi 10 năm trôi qua, họ gặp lại nhau tình cảm vẫn như ban đầu nhưng liệu họ có đến được với nhau khi vị hôn thê của anh vẫn ở đó khi cả bố mẹ anh và bố mẹ cô đều không muốn họ đến với nhau, khi tất cả mọi người đều nói tình yêu của họ giống như hoa bi ngạn cho dù yêu nhau đến mấy hoa lá cũng không thể gặp nhau

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1

tên cô là lã thương tình. thương tình, nghe buồn cười lắm phải không? ai cũng nói bố mẹ cô đặt tên cho cô kiểu gì sao mà nghe bi đát thế? Nhưng tên cô thực ra rất có ý nghĩa a! thương trong yêu thương, tình trong tình cảm. Ở cái tên này tức là mong cô luôn được yêu thương mà. người ta nói hiểu lắm thì vẫn mãi là hiểu lắm. Mọi người vẫn cứ hiểu cái tên của cô theo nghĩa kia. Có điều không sao cô thích nó là được rồi. Cuộc sống của cô ngoài ba mẹ và lulu ra thì còn có 5 người bạn vô cùng thân thiết. người thứ nhất tên chu dương nhuộm tóc vàng ăn mặc cực chất, cậu ta nổi tiếng với 3 chữ hái hoa tặc nhưng chỉ trung thành với 1 cô bạn tên vũ yên. cô bạn này của cô ý à tóc cắt ngắn ngang cổ, là con ngoan trò giỏi, là lớp trưởng gương mẫu, hiền lành dễ bị bắt nạt, nói tóm lại trái ngược với tên chu dương kia. Còn một tên là hoàng lạc, tên này béo ú, ít nói suốt ngày chỉ biết nghĩ đến đồ ăn. Ừ thì cậu ta cũng thích một cô bạn tên an kiều lương tóc xoăn dài, đáng xinh mặt xinh, vô cùng nhiều lời, hơn nữa còn có mơ ước trở thành ngôi sao. và người cuối cùng tên phong cung thần. Ôi dào tên gì vừa nghe đã thấy chói tai rồi. Bố mẹ cậu ta cũng thật là muốn khoe con trai mình đâu cần phải lộ bịch quá như vậy chứ! ây da nhưng mà cậu ta đúng thực là đại thần trong trường. ngoài thành tích học tập xuất sắc, chơi thể thao giỏi thì cậu ta còn là 1 tên với những trò quậy phá nghịch ngợm dẫn. và quan trọng cậu ta còn là người cô thích. nói về những trò quậy phá của cậu ta...lulu đây nè. chuyện là như vậy, hồi nhỏ có một lần phong cung thần rủ cô đi bấm chuông khắp xóm lúc 5 giờ sáng. Kết cục là bị ông hải ở cuối xóm lửa cho bạt mạng phải chôn sau bụi cây lớn. Đột nhiên nghe thấy tiếng chó sủa quay lại thì thấy con chó màu đen sì. chính là lulu nè. cả 2 liền đem con chó đi khắp xóm xem xem là chó nhà nào. nhưng chẳng có ai nhận cuối cùng quyết định cô đem về nuôi luôn.

GÂU GÂU

cô mở mắt gương mặt soái ca của lulu hiện ra, nhìn nó một lúc cô chợt nhớ ra vội ngồi bật dậy cầm đồng hồ báo thức lên xem. cái quái gì vậy chưa gì đã 7 giờ rồi. cô vội nhảy xuống giường nhanh chóng vệ sinh cá nhân, phi xe đạp đến trường với tốc độ bàn thờ. ây da bố mẹ cô đi công tác nên chẳng ai gọi dậy. hôm nay còn là chào cờ nữa chứ! cũng may là còn có lulu thực hiện trọng trách nặng nề này giúp bố mẹ gọi cô dậy đó. vừa đến trước cổng trường đã thấy ông bảo vệ đang đóng cửa, cô dùng hết sức lao vào hét lên: ĐỘI ĐÀ

ây da cuối cùng cũng vào trường an toàn. thật may quá chưa bị muộn học. phải nhanh vào hàng tập hợp để chào cờ thôi!

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

Cô vội chạy vào hàng đứng đằng sau vũ yên, vũ yên quay lại phía sau, thấy cô, cô bạn mỉm cười dịu dàng, nói: Cậu lại ngủ quên hả?

ừm! cũng may là có lulu gọi tớ dậy, nếu không thì tớ chắc toi mất

vũ yên cười, gật đầu, nói:ừm, cũng may là cậu đến sớm, muộn chút nữa là coi như bỏ lỡ mất lễ trao giải học sinh xuất sắc của trường rồi đó

cô phát tay, nói: ui trao! cái lễ trao giải ấy, tớ không hứng, bỏ xem cũng được!

Vũ yên đột nhiên nhìn cô dờ ra cái giọng nỉa mai hiếm thấy:

Ồ,..tiểu tình tình a, cái lễ trao giải ấy có phong cung thần của cậu đó nha!

Cô ngạc nhiên, ngược lên tìm kiếm bóng dáng phong cung thần, hỏiđâu đâu, mình đâu có thấy cậu ta đâu

Vũ yên cười,nóixem cậu kìa, vừa nãy còn nói là không thích xem mà.

hi hi hi, cô cười,ôi xấu hổ với vũ yên quá đi!

vũ yên mỉm cười ôn nhucậu yên tâm, phong cung thần lúc nào mà chẳng nằm trong top 3 xuất sắc nhất, chắc cũng sắp ra nhận thưởng rồi đó

đột nhiên nghe thấy giọng của đám nữ sinh hét loạn lên:

ĐẠI THẦN! ĐẠI THẦN! ĐẠI THẦN

Cô và vũ yên quay lên nhìn, phong cung thần bước ra cùng 2 bạn khác. haiss, quả đúng là chỉ có cậu ta mới thu hút được nhiều nữ sinh tới vậy. nhưng mà đúng là phong cung thần đẹp trai thật đó, nhìn xem trong số mấy nam sinh ưu tú trên đó thì chỉ có cậu ấy...phát ra ánh hào quang! mà cũng thật kì lạ, áo đồng phục của trường cô rõ là rất xấu! không có nơ, cũng không có cà vạt đeo trước cổ. nhưng tại sao mặc lên người phong cung thần lại trở nên đẹp như vậy chứ. cô đột nhiên nhớ lại lúc chuyện còn nhỏ. hồi đó cô 5 tuổi, nhà phong cung thần mới chuyển đến, vừa lúc cô đi mua kẹo bông về, đi ngang qua ngôi nhà to nhất trong xóm, tự nhiên phát hiện ra ngôi nhà này có người chuyển đến ở rồi ha! là ai vậy nhỉ? bị sự hiếu kì kích thích, cô tìm đến bức tường thấp nhất của căn nhà, nghĩ dùng hết sức nhảy lên giống siêu nhân thì sẽ vượt qua được bức tường để xem rốt cục người ở trong căn nhà rộng lớn ấy liệu có phải là chàng hoàng tử trong chuyện cổ tích hay không? ai mà ngờ được đứng trước bức cao hơn mình gấp đôi ấy, khi cô nhảy lên đã bị sui sẻo ngã tức thì, đau quá khiến cô òa khóc, vào lúc này một giọng nam đầy trầm ấm từ phía sau vang tới: cậu không sao chứ?

cô quay đầu nhìn, một bạn nam đẹp trai mặc bộ quần áo thể thao xuất hiện với nụ cười ôn nhu.tiểu tình nhìn xuống phía dưới chân mình, nói:chân mình bị thương rồi

cậu bạn mỉm cười đưa tay ra trước mặt cô:nào vào nhà mình, để mình giúp bạn băng bó vết thương

lúc đó cô mới biết căn nhà này thì ra là của cậu ấy, vào thời khắc nắm tay phong cung thần đứng dậy cô bỗng có cái cảm giác mình đã gặp được chàng hoàng tử trong cổ tích, cái tên phong cung thần cũng đi vào danh sách đặc biệt trong lòng cô từ lúc đó. Bây giờ, cô nhìn anh từ xa như vậy cũng giống như cái cảm giác hồi còn nhỏ lần đầu gặp anh vậy

tiểu tình, tiểu tình, cô bị tiếng gọi của vũ yên đưa trở về thực tại

hả?gì cơ

cô bạn mỉm cười: hết tiết chào cờ rồi,cậu không định lên lớp sao

cô mỉm cười:có chứ!chúng mình lên lớp thôi

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Cô bước vào lớp ngồi cùng bàn với phong cung thần. Trong lớp cô và anh được cô giáo sắp xếp ngồi cùng nhau. mà cũng thật kì lạ quá, bây giờ cô mới phát hiện. Từ hồi tiểu học đến giờ, cô và anh nếu không một người ngồi trên, một người ngồi dưới thì sẽ là ngồi cùng bàn với nhau. Ôi, chẳng lẽ cái này là giống như trong tiểu thuyết viết, 2 người sinh ra là để dành cho nhau ư? Ôi lãng mạn quá! lãng mạn quá! hí hí hí.

À

Bị ai đó tự nhiên gõ đầu, cô quay sang quát lên:

này! đồ thôi, ai cho cậu gõ đầu tôi hả?

phong cung thần làm mặt lạnh, không thèm để ý đến lời cô nói, lại tiếp tục gõ lên đầu cô một cái, nói:

đầu óc bà đầu! từ nãy đến giờ tôi nói gì cậu có nghe lọt câu nào chưa?

Cô nhìn ngơ ngác, ánh mắt vô tội, nói:hà, vậy là từ nãy tới giờ cậu nói chuyện với tôi sao? hihi, xin lỗi nha từ nãy tới giờ tôi đang nghĩ chuyện khác nên chẳng nghe thấy gì hết.Cậu nói lại được không?

phong cung thần chống tay lên chán, thờ dãi 1 tiếng, tỏ thái độ bất mãn, nói:

tôi nói, 7 giờ tối nay cậu ra nhà tôi học thêm toán

Cô cười khẩy, nói như, phong cung thần, cậu nghĩ cậu là ai mà nói với tôi theo kiểu đó hả? học thêm toán ư, nói dễ nghe nhỉ, còn lâu!

anh bắt trước điệu cười của cô, nói:

hừ, tiểu tình tình à, cậu có tôi nhắc cho cậu nhớ chuyện tuần trước không hả?

cô ngẫm nghĩ, tuần trước sao?

tiếng mẹ cô từ ngoài cửa vang vào trong nhà:

tường thương tình, con đâu rồi hả?

cô đang ngồi chơi game trên máy tính nhanh chóng tắt máy chạy xuống, trời ơi lão thái hậu à, lần này lại là lỗi gì lại khiến mẹ giận con tới vậy chứ, xuống dưới lầu, thấy mẹ, cô cười lấy lòng, nói:

hi hi, mẹ

mẹ cô đột nhiên thay đổi thái độ, cũng cười với cô, nói:

tiểu tình, có phải tuần này lớp con có 1 bài kiểm tra toán không?

cô ngạc nhiên: ô, sao mẹ biết hay vậy ạ?

mẹ cô cười: tất nhiên là mẹ biết chứ! Vậy, bài kiểm tra đó của con đâu rồi?

Cô cười, nói à, bài kiểm tra đó, ...

cô đứng hình, thôi xong rồi, bài đó cô được 3 điểm, lúc đi đường vì tức quá mà đã xé đôi vứt đi rồi. giờ phải làm sao đây?

mẹ cô đột nhiên lấy từ trong túi áo một nửa tờ giấy tờ tàn, toàn là mực đỏ trên đó, nói:

tường thương tình, con giỏi lắm, đã bị điểm thấp, lại còn dám tang chứng sao?

cô lùi mấy bước theo phản ứng, nói:

a ha, mẹ ơi, không phải như vậy đâu mà

mẹ cô quát lên: **VẬY LÀ NHƯ THẾ NÀO CHỨ?**

KÍNH KOONG

Tiếng chuông gõ cửa vang lên, mẹ cô nhìn cô, nói: còn không mau ra mở cửa?

cô gạt đầu, vội vàng chạy ra mở cửa, cô ngạc nhiên, hả, phong cung thần sao lại ở đây? cô vội đẩy cậu ta, nói: mau về đi, mẹ tôi đang nổi con thịnh nộ

anh cười: cậu lại phạm phải lỗi gì sao?

ai mà ngờ, mẹ cô nghi ngờ nên chạy ra xem thử là ai, ba người chạm mặt nhau, mẹ cô tươi cười, nói với anh: tiểu thần, cháu tìm bạn tiểu tình sao?

anh gạt đầu: vâng

mẹ cô cười cười, thăm dò thử: à phải, bài kiểm tra toán vừa rồi cháu được bao nhiêu điểm?

cô ra kí hiệu, thấp chút thấp chút, ai ngờ lúc đó anh không nhìn cô, trả lời thành thật: 10 ạ

tiểu tình bất lực nhìn anh, mẹ cô nói: con xem con nhà người ta xem, 10 điểm đó

ai da... lúc nào cũng là câu, con nhà người ta

mẹ cô đột nhiên cười sung sướng, nói: tiểu thần, con học giỏi như vậy, liệu có thể dạy kèm nó giúp bác được không?

trở về thực tại cô trở nên bất lực mà đau lòng nhìn anh đang nhún nhur cười sung sướng, không muốn đâu, sao lại thành ra như vậy chứ?

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Đúng 7 giờ tối, cô đi bộ tới nhà phong cung thần. vì ở trong cùng một ngõ nên 2 nhà cũng không cách nhau xa lắm, tầm 20 bước chân là đến. cô bấm chuông cửa, không lâu sau thì thấy anh chạy ra, hôm nay, tiết trời mùa thu, hơi có chút lạnh, phong cung thần mặc chiếc áo phông dài tay màu trắng trên áo có ghi chữ tiếng anh, mặc chiếc quần bò màu đen, gương mặt luôn rất sáng, mái tóc ướt, chắc là vừa tắm, bộ dạng vô cùng chinh tề. Cô đột nhiên phát hiện, phong cung thần từ trước tới nay, cô chưa từng thấy lần nào anh có chút không chinh tề. anh luôn hoàn mỹ ở mọi khía cạnh, không có chỗ nào để chê. anh mở cửa, nhìn cô mỉm cười:

Đến rất đúng giờ, thực hiện rất tốt nề nếp quy cũ

cô hất tóc, chờ mỗi bước qua mặt anh, đi thẳng vào trong nhà, nói:

hử!chẳng qua là tôi không muốn cậu lại đi mách lẻo với mẹ tôi thôi

anh cười, bước theo phía sau cô đi lên tầng, nói:

ai da, nhưng cũng chỉ cách đó mới hàng phục được cậu

Cả 2 người ngồi xuống ghế đối diện với nhau, anh đưa cho cô một tờ giấy, nói:

đây là quy định trong giờ học thêm, bắt buộc phải tuân theo, nếu không...tôi sẽ gọi điện cho mẹ cậu nói là cậu không chịu hợp tác. Đến lúc đó, chắc cậu cũng tự biết kết cục của mình

Cô nhìn anh, trong lòng cảm tức phần nộ, muốn xé xác hẳn ra trăm mảnh. Ngoài mặt thì mỉm cười đưa tay ra nhận tờ giấy:tất nhiên là phải tuân theo rồi

Cô cầm tờ giấy lên đọc, cái gì thế này, điều thứ nhất trong giờ học tuyệt đối nghe lời. điều thứ hai, không được than vãn trong giờ học. điều thứ ba, tuyệt đối nghiêm túc, không được ngủ gục, không được chơi điện thoại, nói chung không được làm việc riêng, trừ phi tôi cho phép. cô mỉm cười, nhìn anh, nói:

tuyệt đối nghe lời, không được than vãn, không được làm việc riêng. Quy định gì mà ghê vậy hả? Cậu đùa tôi đó à?

phong cung thần cười, dùng tay xoa đầu cô, nói:

không đùa, cố gắng học tập cho thật tốt, đầu tiên, cậu làm bài kiểm tra này đi, thời gian là 60 phút

cô cầm lấy bài kiểm tra, nhìn qua một lượt, nói:

khó như vậy, sao mà làm hết trong 60 phút được?

anh cười:bắt buộc phải làm xong, tôi xuống dưới nhà trước, lát nữa sẽ lên kiểm tra cậu

nói xong anh quay lưng bước xuống dưới tầng, gương mặt vô cùng vui vẻ, để mặc người nào đó đằng sau đang khóc lóc cầu xin.

Cô đang làm bài, đột nhiên cảm thấy đầu óc choáng váng, bụng đau quặn quai,thôi xong rồi, từ buổi trưa đến giờ mình vẫn chưa ăn gì, mệt quá, không phải là sẽ tụt huyết áp đó chứ? thôi vậy, cứ ngủ trước đã rồi tính

anh ngồi dưới nhà, nhìn lên đồng hồ đeo tay, thấy vừa đúng 60 phút, mỉm cười, bước lên lầu, không biết tiểu tình nhà ta làm bài thế nào rồi nhỉ? Ai mà ngờ đi lên anh thấy cô đang ngủ ở trên bàn ngon lành. phong cung thần bước tới bất mãn, dùng tay gõ đầu cô, nói:

tường thương tình,cậu quân mất điều thứ ba rồi sao?

Cô không nói gì, vẫn yên lặng như vậy, anh lo sợ, nâng gương mặt cô lên nhìn, chán cô ướt đầm mồ hôi, gương mặt nhợt nhạt, không sức sống, anh vươn tay sờ lên chán cô, sốt cao quá. anh vội vã lục trong tủ ra vỉ thuốc sốt, đem đến một cốc nước ấm, nâng người cô ngồi thẳng dậy, cho cô tựa vào lòng mình, giúp cô dễ dàng uống thuốc. Cô nhanh chóng nuốt viên thuốc vào. anh nhẹ nhàng, bế cô lên giường nằm, anh quay lưng đi, đột nhiên bị cô với tay giữ lại, kéo ngồi xuống giường:

đừng đi mà, đừng đi mà

Anh nhìn cô một lúc, quyết định ngồi lên giường, để cô nắm tay mình ngủ. Thực ra, anh vẫn luôn thích cô, ngay từ lần đầu gặp nhau hồi 5 tuổi, trông thấy bộ dạng ngốc nghếch của cô ngồi khóc trước nhà anh, anh đã muốn mình là chàng hoàng tử bảo vệ, che chở cho cô. giống như bây giờ, ân cần chu đáo, ở bên, chăm sóc cô, chỉ cần cô cần, anh nhất định sẽ ở lại.

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5

Chối mắt quá, trời sáng rồi sao? tiểu tình vươn vai, ây da ngủ ngon thật đó. há? cái gì thế này? Cô ngơ ngác nhìn xung quanh

đây đâu phải phòng mình đâu

không phải phòng cậu, dĩ nhiên là phòng tôi rồi

Cô quay mặt nhìn, phong cung thần xuất hiện, trên miệng là chiếc bàn chải đánh răng đầy bọt trắng. Cô chợt nhận ra, ồ, thì ra anh đang đánh răng, thảo nào nghe giọng anh nói có chút giọng gạo. Há? mà phong cung thần vừa nói gì cơ? Đây là phòng của cậu ta sao? Cô nhìn xung quanh một lần nữa, ừ ha, hình như đúng là phòng của phong cung thần thật. Mà sao cô lại ở đây, lẽ ra, cô phải ngủ ở nhà chứ? ô hô hô, không lẽ, phong cung thần... tiểu tình có một trí tưởng tượng cô cùng phong phú, với gương mặt này, đảm bảo cô ấy đang nghĩ đến chuyện xấu

Á

Cô quay đầu lại nhìn, lại là phong cung thần, cậu ta thật là, lúc nào cũng tự tiện gõ đầu người khác.

Cô tức giận, đứng bật lên, định giơ tay ra đánh trả. Dám gõ đầu bốn tiểu thư, chán sống rồi sao? nhưng đột nhiên, cô nhớ ra một chuyện, thái độ liền hoàn toàn thay đổi, gương mặt tươi cười, nói:

Phong cung thần, cậu không cần phải giả vờ như vậy nữa! tôi biết mà, chắc chắn là cậu thích tôi phải không?

HÁ? anh ngạc nhiên, làm rơi cả bàn chải đánh răng xuống đất, cô mỉm cười, nói:

Làm gì mà phải ngạc nhiên như vậy? Động cơ của cậu, quá rõ ràng còn gì, lẽ ra hôm qua, tôi phải về nhà ngủ chứ? sao có thể ở đây được? vậy là chỉ có thể khẳng định do cậu thích tôi, vì thế, cậu muốn ở bên tôi lâu hơn, vì thế, cậu chắc chắn đã trút thuốc mê cho tôi! đúng không nào?

Anh không nói gì vội chạy vào nhà vệ sinh súc miệng thật sạch, tiểu tình này thật là, anh cho dù có thích cô, cũng đâu cần phải làm cái kiểu trút thuốc mê như vậy chứ? anh không phải là tiểu nhân!

Súc miệng xong, anh đi ra, đứng trước mặt cô, nói:

Trời ơi, tiểu tình, tôi nói với cậu hay, trí tưởng tượng của cậu quả nhiên ngày càng phong phú! để tôi kể lại cho cậu biết, nếu không lại nói tôi là kẻ sờ khanh! chính là cậu hôm qua bị ốm, nằm trên giường tôi, sau đó, giữ tôi lại, nói tôi ngủ cùng cậu, cậu còn nói là tôi trút thuốc mê cho cậu sao

tiểu tình ngơ ngác, ừ, hình như là hôm qua mình có chút mệt, không lẽ những lời phong cung cung thần nói là thật sao? Cô thực sự đã làm như vậy sao? ôi xấu hổ xấu hổ, xấu hổ chết được!

Cô cười, nói:

hiểu nhầm, hiểu nhầm, tất cả chỉ là hiểu nhầm, tôi tôi tôi về nhà đây nhé, bye bye, cảm ơn đã cho ngủ kè

nói xong, cô nhanh chóng chạy xuống giường, thu dọn sách vở, đồ đạc của mình, ba chân bốn cẳng chuồn đi.

Tuy tiểu tình xấu hổ, nhưng cô đột nhiên cũng rất buồn, cô thật ngốc, lại nghĩ là anh thích cô. làm sao anh có thể thích cô được chứ, có lẽ cả đời này anh chỉ xem cô là bạn. Có lẽ cả đời này cô và anh mãi mãi chỉ dừng lại là thanh mai trúc mã của nhau

Cô đi đến trường, sau lưng có tiếng gọi quen thuộc:

tiểu tình

cô quay đầu lại nhìn, an kiều lương và vũ yên chạy đến, tươi cười khoác tay cô, vũ yên mỉm cười:

ái chà chà, hiếm khi tiểu tình nhà ta đến sớm vậy a

Cô mỉm cười:

cậu không biết sao, bây giờ mình quyết tâm thay đổi rồi, tuyệt đối sẽ không ngủ dậy muộn nữa

Cả 3 người cô cùng nhìn nhau cười, an kiều lương nói:

thôi, không đùa nhau nữa, có tin mới đây! Các tiểu thư có muốn nghe không nào?

cô và vũ yên gật đầu, háo hức:

Có chứ!

an kiều lương mỉm cười,nói:

trường mình, hôm nay có học sinh mới chuyển đến nha, nghe nói cậu ta là con trai của đại minh tỉnh Vu thân vi của 20 năm trước, bây giờ bà ấy về hưu rồi, không đi diễn nữa, ba cậu ta hình như là tổng giám đốc của một tập đoàn rất lớn. tên là kì vĩ đàm, cậu ta tên kì chính lâm, anh chàng này nghe nói vô cùng đẹp trai a. Ai da, e rằng kiều này, vị trí nam thần của phong cung thần có nguy cơ bị lung lay a

Ồ,cái tên mới chuyển đến đẹp trai lắm sao, nhưng không sao, dù gì đối với cô cũng không có ai đẹp trai bằng phong cung thần!

Cô vào lớp ngồi học, trời ơi, phong cung thần ngồi cạnh cô, cô chưa bao giờ khao khát mình ngồi cách xa cậu ta một chút. Cứ nghĩ đến chuyện đó là lại thấy xấu hổ vô cùng, nhưng dù gì cũng phải ngồi ở đây thôi, tốt nhất là cả giờ học hôm nay, không quay sang tán chuyện với cậu ta là được chứ gì.

An kiều lương quả nhiên nói đúng, thực sự có học sinh mới, hơn nữa lại là chuyển vào lớp cô. Đúng là cậu ta đẹp trai thật. Vừa vào lớp đã làm cho đám nữ sinh toán loạn, hơn nữa lại còn so sánh độ đẹp trai của cậu ta và phong cung thần của cô chứ! Bực mình thế không biết được, rõ ràng là 2 người rất khác nhau mà. Xét về phong cách, cậu ta đúng nguyên một chữ chất. trên người toàn là hàng hiệu. còn phong cung thần, ăn mặc đơn giản, áo sơ mi trắng và quần bò đen, vừa trang nhã vừa lịch sự, vô cùng lãnh đạm lại không cầu kì. Riêng điểm này thôi, phong cung thần của cô đã hơn hẳn! Xét về thần thái của mỗi người, cậu học sinh mới kì vĩ đàm, khiến người ta bị cuốn hút bởi một vẻ đẹp riêng biệt, vô cùng cá tính, lại lãnh đạm, thu hút mọi ánh nhìn, tới mức khiến người ta không thể rời mắt khỏi. Còn phong cung thần của cô, là vẻ đẹp của hai tổ hợp dung hòa, vừa âm áp nồng nhiệt khiến cho người ta muốn tới gần, vừa lạnh lẽo, lãnh đạm khiến cho người ta sợ sệt không dám lại gần. giống như một bên là lửa, một bên là nước, một bên là thiên thần, một bên là ác quỷ. lại là điểm này, thì phong cung thần của cô chắc chắn hơn cậu ta nhiều, chính vì vậy, cô khẳng định. Phong cung thần vẫn là nhất!

anh chàng học sinh mới, vừa ngồi vào chỗ, đã cảm thấy có người nhìn mình rất chăm chú, anh quay sang cô bạn mới quen cùng lớp ngồi ngay tở bên, chính là tiểu tình, nhếch mép cười một cái, khiến cho trời đất mê loạn:

cậu nhìn gì, có phải thấy tôi rất đẹp trai không, thích tôi rồi sao hả?

ai mà ngờ được, cô nàng này không tỏ ra xấu hổ cũng không táo bạo, tán chuyện với anh, mà chẳng thèm quan tâm, quay mặt đi không để ý, làm như không có chuyện gì xảy ra. heey! cô bạn này đáng yêu ghê ha.

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tuổi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

Tan học, trời mưa thật to, ai da, sui sèo thật đó. Tối qua không xem được chương trình thời tiết. Mấy bữa nay nắng, ai ngờ hôm nay lại mưa bất chợt, thời tiết tháng bảy mưa ngẫu thật khó chịu, haish... đều tại cô yên phụ trách đội, bắt cô lên văn phòng ghi cái sổ sách đội gì đó. làm khi mọi người về hết thì cô mới được về, đã thế đang định về, mà mưa lại to chết người thế này chứ. Hừm, điện thoại lại hết tiền, không gọi được cho người nào đến đón!

đột nhiên có một giọng nói nghe có phần bá đạo, bước chân tiến lại gần cô:

sao? cô bạn mới kia, tôi có ô, có muốn về cùng không?

Cô quay đầu lại nhìn,kì chính lâm, sao cậu ta lại ở đây, cậu ta chưa về sao?

sao đến giờ này cậu còn chưa về

Cậu ta hơi nhếch khóe môi lên, nói:

có một vị thiên thần mách với tôi, ở đây có một tiểu mỹ nhân, làm sao tôi có thể bỏ cô ấy mà về được

Cô quay mặt đi, nói:

xin lỗi, nhưng tôi có thể tự về được, không cần cậu, cảm ơn

hắn ta cười, nói:

Cậu thật thú vị, cô bạn cùng lớp, tên cậu là gì vậy nhỉ?

Cô im lặng, sao cô phải nói cho cậu ta biết chứ, trên đời này, chỉ có một mình phong cung thần mới đủ tư cách tán cô!

Kì chính lâm thấy cô không trả lời, hần nhếch khóe môi lên một bên, bước lại gần cô:

Cậu thực sự không muốn nói sao

Tiểu tình lùi dần về phía sau. Cô linh cảm có cảm giác không an toàn chút nào, quả nhiên cô bị kì chính lâm ép vào bức tường. Cô run sợ:

cậu muốn gì? Tránh ra! Tôi nói cậu tránh ra

Kì chính lâm không làm theo lời cô nói, ngược lại anh càng ép sát cô hơn. Kì chính lâm cúi đầu xuống. Gì vậy? Cậu ta định làm gì vậy. Sao lại ghé sát mặt như vậy chứ? Cứu với, phải làm sao bây giờ? Phong cung thần à, lấy trời cho phong cung thần tới đi

Xin lỗi, nhưng hình như cậu đang làm phiền bạn gái tôi

Một giọng nói trầm ấm vang đến, một bàn tay rất ấm nắm chặt lấy bàn tay cô, một thân hình cao lớn 1m86 đứng chắn trước mặt cô như muốn bảo vệ cô. Phong cung thần. Anh đến thật rồi quả nhiên là anh đã tới. Kì chính lâm nhìn phong cung thần, sau đó nhìn cô. Hần cười:

Ồ. Ra vậy

Phong cung thần nắm lấy tay cô, kéo đi. Khi đi ngang qua kì chính lâm, anh hơi cúi đầu chào lịch sự. Phong cung thần lúc nào cũng vậy, rất tử tế.

Anh và cô bước đi dưới chiếc ô nhỏ. Anh nói:

Tiểu tình, từ sau khi về nhà. Cậu chờ tôi cùng về

Cô ngơ ngác quay lại nhìn anh, nói:

Tại sao?

Đột nhiên anh tỏ thái độ bức xúc hiếm có:

Hừm! Tại tôi không muốn thấy chuyện giống như lúc này

Không muốn thấy chuyện giống như lúc này. Cậu ta đứng quá sát cậu. Tôi không thích

Tiểu tình nghi ngờ, hỏi:

Như vậy thì có vấn đề gì chứ? Sao cậu phải tức giận

Phong cung thần bối rối, cô chắc chắn nhận ra vẻ bối rối trong mắt anh. Anh nói:

Dĩ nhiên là vì cậu là bạn tôi. Tôi đương nhiên không muốn thấy bạn mình bị bắt nạt như vậy. Nếu đổi lại là lương lương hay tiểu yên. Tôi cũng sẽ làm như vậy

Cô nghi ngờ:

Thực sự chỉ vì chúng ta là bạn

Anh gạt đầu khẳng định:

Phải!

Cô quay mặt tiếp tục bước đi. Tiểu tình bây giờ rất muốn khóc. Nhưng cô lại không dám khóc. Cô sợ phong cung thần sẽ hỏi cô sao cậu lại khóc rồi. Nếu cô trả lời vì tôi thích cậu. Liệu phong cung thần có gạ bỏ tình cảm ấy không?

Thấy không khí có phần căng thẳng, anh chợt nhớ ra một chuyện quay qua nói với cô:

Tiểu tình, tối qua

Ai mà ngờ được. Vừa nghe đến từ này. Cô nhảy cẫng lên, nói:

không được...không được nhắc đến. Không được nghĩ đến. Xin cậu đó đừng có đụng một tí là tối qua mà. Tôi đã chột vạt vì chuyện đó lắm rồi á. Phong cung thần. Cậu không thể giữ bí mật giúp tôi à? Cậu nói chúng ta là bạn mà

Phong cung thần cười.

Cậu đang nghĩ gì vậy? Giữ bí mật gì chứ.

Phong cung thần cúi xuống gần cô, nói:

Tôi muốn nói. Tối qua cậu chưa làm xong bài tập. Chiều nay được nghỉ ở trường 2 giờ chiều sang nhà tôi học bù

Hả? Cô ngờ ngác ôi xấu hổ quá. Lại tiếp tục tưởng bỏ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Sau khi đi công tác vài ngày, bố mẹ cô cuối cùng đã về. buổi chiều, trời không mưa ngâu. Cô cầm chiếc ô bước ra ngoài nhà:

ba, mẹ, con sang nhà thần thần học đây ạ

ba cô đang chăm chú vào quyển báo, nhưng vẫn nói vọng ra:

ừ, đi cẩn thận đấy

vâng

cô cầm ô bước đi, tuy nhà cô và nhà phong cung thần rất gần, mọi ngày cô cũng đi như vậy. khá là quen thuộc, nhưng đột nhiên hôm nay, cô cảm thấy có ai giống như đang đi phía sau mình, cô bước nhanh, người đó cũng bước nhanh, cô đứng lại cũng cảm giác có tiếng dừng chân. tiểu tình run sợ, nắm thật chặt chiếc ô trong tay. Cô dừng bước, xoay người lại, không thấy gì cả. Chắc do nghĩ nhiều rồi. cô tiếp tục bước đi.

a

tiểu tình bị bất ngờ kéo vào tường, có ai đó đang bịt miệng cô, theo bản năng cố gắng vùng vẫy, cứ nghĩ có người đi theo mình, quả nhiên đúng là như vậy.

là tôi, kì chính lâm

Cô ngạc nhiên, sao cậu ta lại ở đây, cậu ta ở đây làm gì?

Tiếng bước chân, tiếng người nói xôn xao bên ngoài. là một tốp 10 hay hơn 10 người cầm côn, gương mặt hung tợn, quần áo thô kệch nói chuyện với nhau:

mẹ kiếp, thằng ranh khôn kiếp, dám đụng vào bọn tao à, để xem, khi bọn tao bắt được mày, tới cha mày muốn chuộc lại mày cũng hơi khó

Bây giờ thì cô đã hiểu, lí do vì sao kì chính lâm lại ở đây, hóa ra là gây sự với bọn côn đồ!

bọn chúng nhìn một lượt không phát hiện gì, liền quay lưng đi hướng khác tìm. đội chúng đi thật rồi, kì chính lâm bước ra, người cậu ta ướt nhẹp thông thả bước ra ngoài, mỉm cười nhìn cô, nói:

cảm ơn đã giúp đỡ, tiểu tình tình

Cô giật mình, sao cậu ta biết tên cô chứ? Cô đâu có nói mà. thôi kệ đi, biết thì cũng có sao đâu mà.

Nhưng khi cậu ta vừa bước ra, ai ngờ đám người đó quay lại, cô và kì chính lâm đứng hình nhìn nhau. Bọn chúng cười man rợn tiến lại gần:

thì ra mày ở đây, bọn tao đã sớm nghi ngờ rồi

một tên chỉ về phía cô:

Ồ, con bé nào kia, mùi vị có vẻ rất ngon, được đấy, được đấy, nhìn rất được tao rất thích

bọn chúng nhìn nhau cười lớn. kì chính lâm, đứng trước mặt cô, nói:

chúng mày muốn chém, muốn giết, tùy, miễn là không được đụng vào người con gái này

bọn chúng cười, nói:

để xem mây có bản lĩnh bảo vệ cô ta không đã

bọn chúng xông lên, kì chính lâm cũng chạy đến, cố giữ chân họ. cô nhanh chóng quay đầu chạy, cô biết bây giờ chỉ còn cách chạy thật nhanh đi tìm người giúp. Nhưng ai ngờ một tên thấy cô chạy đi liền giữ tay cô lại. Cô vùng vằng cố thoát ra. kêu cứu cũng vô ích, đây là ngõ vắng, nên chẳng ai nghe thấy, cô bị tên đó đẩy vào tường, biết là vô vọng nhưng cô vẫn la lên:

cứu mạng

quả nhiên, người cô mong chờ nhất đã xuất hiện vào lúc này. phong cung thần, phong cung thần tới rồi, anh kéo người cô ra, giáng cho tên kia một nắm đấm. tên kia bắn ra xa, có thể thấy cú đấm rất mạnh. người phong cung thần ướt nhẹp, bộ dạng này của phong cung thần, lần đầu tiên cô thấy, đầu tóc rối bời quần áo xộc xệch. đấm người kia nhìn lên, nói:

mây là thằng nào, dám xen vào chuyện của bọn tao sao? chúng mây lên cho tao

bọn chúng lao lên, trong phút chốc cô thấy ánh mắt anh xẹt qua tia lãnh khốc, lập tức lao vào đánh họ.

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Sau trận đánh, cô và kì chính lâm ngồi trong nhà phong cung thần ngạc nhiên nhìn nhau. Không thể ngờ được là chưa đầy 5 phút, phong cung thần đã tốc chiến tốc thắng. Anh cầm 2 cốc nước đến trước mặt họ:

Uống đi. Sao hai người lại bị bọn họ truy đuổi vậy?

Cô cầm cốc nước lên, uống 1 ngụm, nói:

không phải tôi bị truy đuổi, là tôi bị kéo vào mà

Anh nhìn sang kì chính lâm, nói:

cậu có biết bọn họ là ai không?

tất nhiên là biết

anh cười lạnh:

đã biết mà còn giằng gây sự, hơn nữa lại không biết đánh nhau, gan cậu cũng lớn thật đấy

kì chính lâm im lặng, không trả lời anh. anh nhìn sang tiểu tình 1 cái, đột nhiên đứng dậy, đi lấy băng gạc, anh ngồi xuống, nhẹ nhàng cầm bàn tay cô lên, dán vào ngón tay út của cô. kì chính lâm nhìn họ, vết thương nhỏ như vậy, e rằng đến tiểu tình tình cũng không nhận ra, mà phong cung thần lại nhận ra dễ dàng như vậy, chứng tỏ cậu ta rất quan tâm đến người con gái này. Nhưng thấy hai người họ như vậy, anh đột nhiên cảm thấy vô cùng chua xót. Lí do là vì cái gì chứ? Anh nói:

phong cung thần, hôm nay, dù gì cũng rất cảm ơn đã giúp đỡ

anh nhìn kì chính lâm, nói:

tôi không giúp cậu, là tôi giúp tiểu tình

Kì chính lâm cười:

Nhưng cậu đã gây chuyện với họ, chắc chắn, họ sẽ dẫn người đến để báo thù, thể lực của họ mạnh như vậy, tôi e cậu khó lòng mà chạy thoát rồi

nghe lời này của kì chính lâm, đột nhiên tiểu tình cảm thấy lo lắng vô cùng:

Vậy phải làm sao? phong cung thần, hay tạm thời cậu chốn ở đâu đi. Đừng ở đây nữa, nguy hiểm lắm, cậu yên tâm, bọn họ mà đến tìm tôi hỏi tung tích từ cậu, đánh chết tôi, tôi cũng không nói đâu

Phong cung thần mỉm cười, đưa tay xoa đầu cô, nói:

cậu yên tâm, không có chuyện gì đâu, nếu bọn họ tìm, tôi lại đánh với họ một trận nữa

Cô gật đầu thật mạnh, nói:

Nếu cậu quyết định như vậy, khi nào họ tìm đến, nhất định phải gọi cho tôi, tôi sẽ gọi cho, vũ yên, chu dương, an kiều lương và hoàng lạc đến, 6 người chúng ta cùng đánh bọn họ! dù gì 6 người cũng hơn một người mà, ngày còn nhỏ, mấy đứa làng bên gây chuyện, chẳng phải 6 người chúng ta ít hơn nhiều, lại thấp bé nhẹ cân, mà đánh nhau vẫn thắng đó thôi, đúng không nào?

Anh bật cười, nói:

thôi được rồi, chuyện này cứ để mai tính đi, bây giờ cậu phải học bài đã

Cô gật đầu, đứng dậy, đột nhiên hai người họ thấy kì chính lâm vẫn đang ngồi đây, cùng đồng thanh nói:

gì vậy, sao cậu vẫn còn ngồi đây

kì chính lâm, đang nằm tựa vào ghế, đáng nằm thông thả na ná nàng tiên cá, giật mình, nói:

gì vậy, hai người đang đuổi tôi sao?

Anh nghĩ bọn họ sẽ theo phép lịch sự mà nói ấyy không không không, cậu cứ ngồi tự nhiên đi, dù gì trời cũng đang mưa mà

ai ngờ, họ lại mặt lạnh mà nói:

đúng vậy! Chúng tôi chính là muốn cậu đi

không những vậy, phong cung thần còn nói thêm:

hay là cậu muốn ở lại đây làm học sinh của tôi, như vậy không được đâu, tiểu tình là trường hợp đặc biệt, mẹ cậu ấy trực tiếp giao cậu ấy cho tôi, nên tôi mới phải đây đó, chứ bình thường tôi không nhận học sinh, đâu bỏ cuộc đi.

tiểu tình gật đầu đồng tình, nói:

Đúng vậy, vả lại trời cũng bớt mưa rồi, cậu chạy nhanh về, chắc cũng không sao đâu, hơn nữa, cậu cũng ướt nhẹp như vậy rồi, ướt thêm nữa cũng chẳng sao đâu

Kì chính lâm ngơ ngác đến bất lực, cuối cùng, cũng phải đứng lên, nói:

Được, đi thì đi, ai sợ ai chứ, đừng tưởng ở nơi này có mình biệt thự của cậu là ở được

NGÀY MAI.....

Cô ngồi cùng với vũ yên, chu dương, an kiều lương và hoàng lạc kể lại cho bọn họ chuyện hôm qua, chu dương phần khởi nói:

Oa, vậy là đại thần, đánh đập tất cả hã, siêu thật đấy, ngang như lí tiểu long của trung quốc

Đúng lúc đó, phong cung thần bước đến, ngồi xuống cạnh chu dương, chu dương quay đầu nhìn, nói:

thằng ranh này, hóa ra từ trước đến nay mày giấu bản lĩnh, không cho tụi này biết hả? phải thử lại mày mới được

Lập tức, chu dương dùng tay ôm đầu anh nhí xuống bàn, hi vọng anh sẽ chống trả, ai ngờ anh cười, nói:

mày làm gì vậy bỏ ra đi nào, điên rồi hả?

tao không điên, nhưng mày phải đánh lại tao đi đã

anh cười, nói:

hâm à, mày có gây tội gì với tao đâu, sao tao phải đánh mày?

chu dương buông tay ra, ngồi thẳng dậy nói:

vậy tao sẽ mắng mày để gây sự với mày, thằng ranh con, mày là cái oát gì hả? có giỏi thì đánh nhau đi, sao, không dám hả? mày phải đánh tao đi chứ! đâu một trận đi!

ai ngờ, vũ yên, cô, hoàng lạc và an kiều lương nhìn hành động này của hấn ta, nói:

hâm

l từ này, lập tức, khiến chu dương dừng tay, không gây sự nữa

Vào lớp học, có 1 chuyện bất ngờ xảy ra, lớp có học sinh mới, thông tin này, đến thần tài tin tức an kiều lương cũng không biết, cô bạn bước vào trong lớp, nói:

tên mình là emily, đến từ mỹ, mình là người gốc việt, tên tiếng việt của mình là lạc dư nhi, rất vui được làm quen với các bạn

Cô bạn mới này thật xinh đẹp quá, cô quay sang phong cung thần, mỉm cười định nói gì đó, đột nhiên thấy thần anh lạnh xuống không độ, phát ra khí băng bức người khiến cô không dám nói.

Nhưng, kì chính làm tuyệt nhiên rất để ý đến ánh mắt anh, hướng về phía cô bạn mới mà cô bạn này cũng nhìn anh chăm chăm, có điều gì rất kì lạ, phong cung thần rốt cục là ai, có thân phận như thế nào, sao lâu như vậy rồi, mà bọn tiếm long, hắc đạo của thành phố này, vẫn chưa tìm đến cậu ta trả thù, ngay từ lần gặp đầu tiên, anh đã cảm giác có gì nghi ngờ không hề đúng, phong cung thần tuy mặc áo sơ mi, quần bò, giày thể thao vô cùng bình thường, nhưng những thứ đó, anh đều biết, đều là hàng có giới hạn trên thế giới. Điều anh lo là, tiểu tình thích cậu ta như vậy, liệu gia thế cậu ta, có cản trở gì cho họ hay không, nếu có, chắc chắn cô sẽ rất đau lòng, mà anh lại tuyệt nhiên không muốn nhìn cô tổn thương, phải bây giờ anh đã phát hiện, thì ra mình rất thích cô.,

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Lạc dư nhi được cô giáo sắp xếp ngồi ngay bàn trên cô và phong cung thần. Với tính cách hòa đồng của mình, tiểu tình lạo bắt chuyện ngay với cô bạn:

chào bạn, tên mình là tường thương tình

lạc dư nhi mỉm cười,nói:

Ồ, cái tên thật ấn tượng

ấn tượng, chắc hẳn cô bạn này cũng cảm thấy tên cô rất kì quặc ha, không sao. cái tên không liên quan tới con người, cô mỉm cười, nói:

mình gọi cậu bằng tên tiếng việt nhé

cô bạn gật đầu:

tất nhiên, bạn cứ gọi mình là dư nhi đi, thường thì mọi người cũng hay gọi mình như vậy

Cô gật đầu:

vậy được, mình sẽ gọi cậu như thế, nếu có chuyện khó khăn, cứ bảo mình giúp nhé!

Lạc dư nhi cũng gật đầu, cả hai người họ làm thân với nhau rất nhanh chóng, tới mức, giờ ra chơi cô đã nắm tay cô bạn xuống căn tin cùng ngồi với hội 6 người của cô.

Tất cả làm quen với nhau rất nhanh chóng, ai cũng quý mến cô bạn mới bởi ngoại hình xinh đẹp, tính cách thân thiện, thông minh. Nhưng cảm giác từ đầu đến cuối, phong cung thần chưa hề nói câu nào. Chu dương vỗ vai cậu ta:

ê, sao hôm nay mày ít nói vậy?

hoàng lạc mỉm cười, nói:

còn gì nữa chứ? hôm nay có tiểu mỹ nhân vào nhóm, cậu ta thấy xinh quá nên không nói được câu nào chứ sao

mọi người nhìn phong cung thần cùng cười, ai ngờ anh đập bàn đứng dậy, nói:

nhập nhóm sao? nếu các cậu muốn thêm thành viên mới, vậy chi bằng loại tôi đi, còn nếu không thì sẽ không có ai được thêm vào nhóm

sau đó, phong cung thần mang bộ mặt khó chịu bước đi. hoàng lạc ngơ ngác nói:

gì vậy tôi nói sai gì rồi sao?

mọi người im lặng không nói gì, lạc dư nhi thì cúi đầu, lặng lẽ nói:

hình như cậu ấy không thích tôi lắm nhỉ?

mọi người, vội vã an ủi cô bạn:

không có đâu, đừng nghĩ như vậy chứ

cậu xinh như vậy, ai nõ ghét

đúng đó, đúng đó

lạc dư nhi mỉm cười, nói:

mình không sao, mình đi vệ sinh 1 lát nhé

Nói là đi vệ sinh, thực ra, lạc dư nhi là đi tìm phong cung thần. Cuối cùng, cô ta cũng tìm thấy anh ở sân vận động của trường, phong cung thần đang chạy xung quanh sân vận động, không ngừng nghỉ, mồ hôi toát ra không ngừng.

lạc dư nhi bước đến, gọi to:

phong cung thần

anh dừng bước, quay người lại. Lạc dư nhi bước đến, nói:

anh có cần phải tỏ ra thái độ với em như vậy không?

anh không nhìn mặt cô ta, nói:

thái độ của tôi rất bình thường, nếu cô thấy chướng mắt, thì có thể rút khỏi đây, không cần nhìn làm gì nữa

Lạc dư nhi cười lạnh 1 cái, nói:

Vậy là anh nghĩ sai về em rồi. em biết anh thích cô bạn đó, em nói anh hay, bảo vệ cô ấy cho tốt 1 chút, em thấy rất dễ bị lợi dụng lừa gạt

cô định làm gì, tôi nói cho cô hay, nếu cô giám đụng vào tiểu tình, vậy đừng trách tôi

cô ta cười, quay lưng bước đi:

thời bỏ đi, chúng ta đã có hôn ước, sớm muộn gì rồi em cũng sẽ có được anh, chồng chưa cưới

phong cung thần, siết thật chặt hai bàn tay thành nắm đấm, trên đời này, mọi người tưởng anh có tất cả, nhưng thật ra thì chẳng có gì. trên đời này, có biết bao người mong ước vị trí của anh, nhưng anh lại không muốn nó.

Nhưng cuộc đối thoại này, giữa anh và lạc dư nhi, thật không may, lại để cho, kì chính lâm nghe thấy từ đầu đến cuối. phong cung thần, mày được lắm, rõ ràng đã có vợ chưa cưới, đã có hôn ước tốt đẹp, mày còn muốn để mắt tới tiểu tình? cô ấy yêu mày nhiều như vậy, lẽ ra mày không nên xuất hiện trong cuộc đời cô. không, tôi tuyệt đối sẽ không để cô ấy phải đau lòng vì mày.

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10

Như lời hứa hôm đó, cô đi về cùng phong cung thần. cô và anh đều đi xe đạp màu trắng, hai người đi song song, cùng hàng với nhau. Như vậy cũng tốt, có thể ở bên phong cung thần, ngắm phong cung thần lâu hơn một chút. Cô mỉm cười, quay sang trò chuyện:

phong cung thần, tối nay tôi có cần phải qua nhà cậu học không?

anh lắc đầu:

không cần, tối nay tôi có việc, để hôm khác học bù vậy

cô bức xúc, nói:

lại phải học bù?

Anh gật đầu, thái độ vô cùng bình thản, phong cung thần đáng ghét, suốt ngày phải học bù à. chẳng thích chút nào.

anh quay sang, nói với cô:

tiểu tình, cậu nên tránh xa cô bạn mới đến ra một chút, không tốt đâu

cô tò mò hỏi:

sao vậy, cậu không thích cậu ấy sao? mà sao cậu biết cô ấy không tốt, hai người quen nhau à?

Phong cung thần không trả lời chỉ nói:

Cậu chỉ cần nghe theo lời tôi nói là được

Tiểu tình ngồi ở sân nhà. Nghĩ mãi về lời hôm nay phong cung thần nói với cô. Tại sao cậu ấy lại nói như vậy nhỉ? Lạc dư nhi rất tốt mà.

Tiểu tình tình

Ừa. Ai gọi mình vậy ha. Cô chạy ra ngoài cửa. Nhìn xung quanh không thấy ai. Chắc là nghe nhầm rồi đi vào trong vậy.

Á...

Lập tức có người bịt miệng cô lại, nói:

Cậu hét gì chứ. Đến cách chào hỏi của tôi còn không nhận ra sao?

Kì chính lâm. Cô kéo tay cậu ta xuống, nói:

Chào kiểu gì vậy. Bố mẹ tôi nghe thấy thì sao?

Quả nhiên lời nói vô cùng linh nghiệm. Giọng mẹ cô từ trên tầng vọng xuống:

tiểu tình, có chuyện gì vậy?

Cô vội giải thích:

A, không có gì đâu ạ. Có con chuột ạ

Mỗi con chuột mà mày cũng hét như vậy sao? Làm sót hết cả ruột

hihihi, cô quay sang kì chính lâm đá đít hấn ta:

lần sau mà còn dám chào nhau kiểu đó thì cậu đừng trách tôi

kì chính lâm cười, đột nhiên cô nhớ ra chuyện muốn hỏi hấn liền nói:

nè, sao cậu ở đây vậy

cuối cùng cũng hỏi đúng vấn đề.anh nói:

cận hộ tôi thuê ở gần chỗ khu xóm của cậu, hỏi vài người trong trường, là biết được chỗ ở của cậu mà

cô ngạc nhiên, vỗ vai kì chính lâm một cái:

ay da, chúng ta, có duyên thật đó, người ta nói không đánh không gặp.tôi và cậu nhờ gây sự với nhau mới có duyên gặp mặt, phải không nào?

anh gật đầu đồng tình, cố gắng nén nụ cười. cô tiếp tục nói:

thôi được rồi, tuy cậu có hơi đáng ghét một chút, nhưng không sao, chúng ta vẫn có thể làm bạn tốt mà

kì chính lâm vui mừng, nói:

cậu xem tôi là bạn ư?

cô gật đầu mỉm cười:

đương nhiên rồi, từ giờ cậu sẽ là bạn của tôi

kì chính lâm mỉm cười, vô cùng vui vẻ, tuy cô mới chỉ coi anh là bạn nhưng đã khiến anh cảm thấy trời đất không còn là màn đêm nữa.

Nhưng khi hai người họ vui vẻ như vậy, phong cung thần đứng trong bóng tối sau bức tường cao siết chặt cây bút thông minh mới mua trong tay. hôm trước, cô nói, muốn có một cây bút thông minh, vậy là trong bài kiểm tra toán vừa rồi, cô đạt điểm khá hơn, anh đã quyết định mua tặng cô. vì vậy hôm nay anh đã cất công đi đến tận khu b cách nơi đây khá xa để mua được quà tặng cô. hy vọng sẽ thấy nụ cười của cô vui vì mình, vậy mà vừa mới đến, anh lại thấy cảnh, cô cười đùa với đứa con trai khác.

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

Ngày hôm sau đi học, đột nhiên kì chính lâm tới rủ cô rất sớm. lâm đang ngủ rất ngon đã bị mẹ gọi dậy:

tiểu tình. dậy mau lên, bạn mày gọi kia kia

sau một hồi chần chọc, cuối cùng cô cũng phải quy phục trước mẹ. không biết đứa hâm nào tự nhiên tới rủ mình đi học. Tiểu tình khó nhọc vệ sinh cá nhân, lê chân xuống nhà, xin tiền ăn sáng của mẹ. Vừa bước ra, gương mặt tươi sáng của kì chính lâm khác cô hoàn toàn, vẫy tay yêu đời chào cô:

hey, girl

ô hô hô, cô còn tưởng là ai, thì ra là tên chết tiệt này. cô cười cười, nói:

hi hi hi, kì chính lâm, sớm như vậy cậu đã gọi tôi dậy là có ý gì hả? cậu có biết giấc ngủ của tôi là đáng quý ngàn vàng hay không?

kì chính lâm cười, nói:

bây giờ tôi mới phát hiện, thì ra cậu ham ngủ vậy ha, đồ heo

nghĩ cô sẽ giận lắm, ai ngờ cô nói:

đĩ nhiên rồi, có ngủ thì mới sống được chứ!

sau đó chẳng nói chẳng giảng, tự nhiên ngồi sau xe cậu ta. kì chính lâm ngạc nhiên, hỏi:

cậu làm gì vậy

cái tên này ngu thật đó! cô thở dài 1 tiếng rồi nói:

ay da, cậu có đầu óc không vậy, tôi ngồi lên xe cậu như vậy, tất nhiên là để cậu lái tôi đi học

đi học? cậu thật sự muốn tôi đưa cậu đi học sao?

cô gạt đầu thật mạnh, nói:

đương nhiên rồi, chúng ta là bạn mà, có gì là không được chứ?

kì chính lâm gạt đầu vui vẻ, nói:

được, vậy chúng ta đi thôi

Khi đến trường, cũng không có mấy người đến, vào trong lớp ngồi, cô nhìn xung quanh, chu dương, vũ yên hoàng lạc, an kiều lương và cả phong cung thần đều chưa đến. theo thói quen cô vẫy tay chào các bạn trong lớp:

hi, chào các bạn. đến sớm quá nhỉ

sau đó, cô kéo tay kì chính lâm ngồi xuống bàn mình nói chuyện:

tôi nói cho cậu nghe, đây là lần thứ 2 tôi đi học sớm đó

lần thứ 2, vậy còn lần thứ nhất, vì sao cậu đi học sớm?

cô cười gian, nói:

chuyện này rất bí mật, tôi tuyệt đối sẽ không nói cho ai hết

kì chính lâm cười, nói:

thật sao? chuyện bí mật tới vậy à

cô gật đầu. kì chính lâm nghĩ chủ đề khác nói chuyện:

vậy, để tôi kể cho cậu một bí mật, hồi còn nhỏ, khi bị mẹ mắng, tôi thường hay bỏ nhà ra đi để chôn lấp, cậu biết lúc đó tôi đã chôn đi đâu không?

cô lắc đầu, kì chính lâm ghé sát lại tai cô, nói:

tôi chôn trong nhà vệ sinh

a ha ha ha, cô phá lên cười thật lớn, nói:

ai da, tức cười quá, một đại thiếu gia như cậu mà lại...đại lâm à, vậy là cậu không bằng tôi rồi. cậu biết không, mỗi lần bị mẹ đánh, cậu biết tôi chôn ở đâu không?

kì chính lâm cũng hiểu kì:

là ở đâu?

là ở nhà phong cung thần

đột nhiên vừa mới đó, ruynh một tiếng, chiếc cặp màu xanh dương đậm của người nào đó cùng bàn với cô, ở ngay trên bàn, cô ngẩng mặt lên nhìn, mỉm cười vui vẻ:

thần thần, cậu tới rồi sao?

Đột nhiên phong cung thần nổi nóng, nói:

tôi nói cậu không nghe thấy sao? tránh xa cậu ta ra một chút!

vì sao chứ?

vì tôi không thích như vậy!

tiểu tình bực mình, đập mạnh tay xuống bàn một cái nói:

không thích? phong cung thần, cậu là cái thá gì mà cậu nói không thích thì tôi phải làm theo lời cậu? tôi nói cậu hay, cậu nói chúng ta chỉ là bạn, vậy cậu có có gì xen vào chuyện của tôi chứ? tôi muốn làm bạn với ai, muốn thân mật với ai, muốn ở bên ai đó là quyền của tôi

nói xong, cô bước đi ra khỏi lớp, vừa hay hoàng lạc cũng vừa đến, cậu ta ôm túi đồ ăn trong tay, thấy cô tiến lại, không quên chào cô:

tiểu tình, có muốn ăn...

ai ngờ cô bạn chẳng thèm liếc cậu ta một cái, cứ thế lạnh lùng mà bước đi.

hoàng lạc nghi hoặc không hiểu chuyện gì, đi về phía trước, thấy phong cung thần và kì chính lâm đang đứng đó, hỏi:

hai cậu có...

anh nhìn hai người họ, trời ah, đôi phương nhìn nhau chăm chăm, ánh mắt như bắn tia laze khiến người ta phải khiếp sợ, hoàng lạc liền im bật, không nói lời nào, gì vậy chuyện tình tay ba sao, đợi lương lương đến, phải kể cho lương lương biết chuyện này mới được

cô đi đến sân vận động của trường ngồi khóc. phong cung thần đáng ghét, rõ ràng là nói người ta chỉ là bạn, vậy mà cứ muốn người ta phải làm theo ý mình, không thích thì cứ nói là không thích, thích thì cứ nói là thích, cần gì phải nửa úp nửa mở như vậy chứ?

một bàn tay nhẹ nhàng, đặt lên vai cô:

cậu không sao chứ?

lạc dư nhi? cô lắc đầu, lau hết nước mắt:

mình không sao

lạc dư nhi mỉm cười, nói:

là vì phong cung thần phải không?

cô ngạc nhiên:

sao cậu biết?

cô bạn cười nhẹ nhàng:

là vì trực giác của con gái

trực giác?

lạc dư nhi gật đầu:

tớ thừa biết cậu rất thích phong cung thần

cô mỉm cười:

thật ngại quá, cậu biết rồi sao. nhưng có điều, tớ không biết, cậu ta có thích mình không nữa

lạc dư nhi nắm lấy tay cô:

cậu yên tâm, mình tin, cậu ấy có một ngày sẽ hiểu được lòng của cậu

cô mỉm cười gật đầu. lạc dư nhi nói:

chúng ta vào lớp thôi, sắp vào học rồi đó

Vào trong lớp, quả nhiên hoàng lạc đã kể lại cho lương lương, đi qua chỗ lương lương, cô bạn, kéo tay cô lại, nói:

cậu và thần thần giận nhau sao?

cô liếc mắt về phía phong cung thần, xem phản ứng, nói:

giận, tớ không thèm giận cậu ta

phong cung thần yên lặng, không có động tĩnh gì, cô đi xuống chỗ ngồi. phong cung thần cũng không để tâm, khiến cô càng tức giận hơn, cả giờ không học được gì, ngồi đó ăn bút, ăn giấy.

lúc đi về, kì chính lâm đến trước mặt cô, mỉm cười, nói:

người đẹp, lên xe!

cô mỉm cười, định ngồi lên thì một chiếc xe đạp trắng dừng trước mặt, phong cung thần ngồi trên xe, nói:

chẳng phải tôi nói, khi về đi cùng tôi sao? bây giờ cậu định thất hứa, đi cùng người khác sao?

kì chính lâm thấy vậy nhìn anh, nói:

xin lỗi, hôm nay tôi đưa tiểu tình đi, thì tôi nhất định phải đưa cậu ấy về

phong cung thần từ tốn, nói:

cậu còn chưa biết tiểu tình muốn đi cùng ai mà

kì chính lâm cười, quay sang chỗ cô, hỏi:

tiểu tình, sự lựa chọn là của cậu, cậu muốn đi cùng tôi, hay cậu ta?

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12

Tiểu tình ngạc nhiên, sao mọi chuyện lại như thế này chứ? khó xử quá, phải làm sao đây, cô nói:

có thể không đi cùng ai được không?

hai người họ kiên quyết lắc đầu:

không được, nhất định phải chọn một người

Ngồi sau xe, tiểu tình hỏi:

vì sao cậu không hỏi tôi, vì sao lại chọn cậu? mà không phải là cậu ấy

chẳng phải cậu nói là vì lời hứa với tôi sao?

không phải vậy!

phong cung thần vẫn dùng giọng từ tốn hỏi:

vậy là vì cái gì? không lẽ là vì chúng ta là thanh mai trúc mã

cô yên lặng vài giây, nói:

có lẽ vậy

cả hai người không nói lời nào, không khí nặng nề bao trùm, tiểu tình thờ dài 1 tiếng:

thật ra lúc đầu, tôi tưởng cậu giận tôi, sẽ không lai tôi về nữa, nên tôi mới có ý định về cùng cậu ấy

phong cung thần cười nhẹ 1 tiếng:

trông tôi giống người không giữ chữ tín lắm sao?

cô lắc đầu, mỉm cười:

đương nhiên không phải rồi, trong mắt tôi, cậu là tuyệt vời nhất!

anh cười, không nói gì tiếp tục đưa cô về tận nhà, con đường, nhanh chóng kết thúc. dừng trước nhà, tiểu tình xuống xe, mỉm cười thật tươi, nói:

bye bye, cậu về đi

anh gật đầu, cô mỉm cười, quay bước vào trong nhà, đột nhiên nhớ ra chuyện gì đó, phong cung thần gọi cô lại:

tiểu tình, đợi đã

cô quay mặt lại nhìn, chạy lại chỗ anh:

còn có chuyện gì sao?

anh lấy trong cặp ra một chiếc bút, nói:

tặng cậu

cô cầm lấy,ngạc nhiên thốt lên:

bút thông minh?

anh gật đầu, cô mỉm cười, vô cùng vui sướng:

ha ha, tuyệt quá, phong cung thần, cảm ơn cậu, tôi nhất định sẽ giữ nó thật cẩn thận!

cô tò mò, hỏi:

mà sao cậu tặng tôi vậy? đây đâu có phải sinh nhật tôi, cũng đâu phải ngày gì đặc biệt

phong cung thần thờ dài, nói:

ai da, là vì gần đây, tôi thấy cậu có tiến bộ trong môn toán, nên dùng cái này để làm phần thưởng cho cậu. nhưng mà...

cô chu mỏ, hỏi:

nhưng mà gì cơ?

nhưng mà nếu thành tích cậu tụt lùi hoặc đứng yên tại chỗ ở hạng trung bình, tôi nhất định sẽ tịch thu nó lại

tiểu tình mỉm cười:

câu yên tâm, tôi nhất định sẽ không để cậu lấy lại cây bút này đâu! đừng hòng

Cô mỉm cười, xoay bước vào trong nhà. trong lòng vô cùng vui sướng, không phải vì cây bút, mà là vì phong cung thần.

theo như lời hứa, và cũng không muốn, mất đi món quà phong cung thần tặng cho cô. tiểu tình ra sức nỗ lực học toán, học ở trường, học ở nhà phong cung thần, ăn cơm học, đi tắm học, đi ngủ học, thậm chí đi vệ sinh cũng học rất chăm chỉ.

nhưng sau bao nỗ lực lại bị tan tành, cô cầm tờ bài kiểm tra mới trả lên xem, không có điểm, rõ ràng cô làm tốt như vậy tại sao không chấm cho cô chứ?

cô cầm tờ bài kiểm tra của mình, trao đổi trực tiếp với cô giáo:

thưa cô, rõ ràng bài kiểm tra này, em làm rất tốt, tại sao không chấm điểm cho em?

cô giáo dạy toán liếc mắt nhìn cô, cô chính là hiệu phó của trường vừa nhận chức năm ngoái. cô hiệu phó mỉm cười, đưa cặp kính cận nhìn cô nói:

em gian lận! sao cô có thể chấm đúng điểm đây?

cô ngạc nhiên:

em không gian lận, sao cô có thể vu khống em chứ?

cô hiệu phó tức giận:

còn cãi, em ăn nói với giáo viên kiểu đó sao? thái độ của em là như thế nào hả?

em không có thái độ gì, lời em nói, đều là sự thật!

cô hiệu phó tức giận, quát lên:

em dám chống đối tôi?

chu dương đứng lên quát to:

có gì không dám chứ? cả cái lớp này đều dám chống đối cô

an kiều lung cũng đứng lên nói:

đúng vậy! rõ ràng bài kiểm tra này, tiểu tình đã cố gắng rất nhiều, em tin là bạn ấy không quay cóp

hoàng lạc cũng đứng lên, nói:

em cũng tin tiểu tình vô tội! cô nghĩ cô là ai mà vu khống bạn em nhìn bài, cô nhìn thấy sao, con mắt nào của cô nhìn thấy vậy?

đến cả lớp trưởng vũ yên cũng đứng lên nói:

thưa cô, lần này, em đồng ý hoàn toàn với các bạn

kì chính lâm cũng đứng lên nói:

tất cả bọn họ đều nói đúng! cô chẳng có bằng chứng gì để nói tiểu tình như vậy

cô hiệu phó bức mình thở dốc, nói:

loạn rồi, cái lớp này loạn thật rồi, phê bình, phê bình, trừ hạnh kiểm thi đua của cả lớp

cả lớp ồn ào nhìn nhau, phong cung thần đứng dậy, dáng vẻ trang nghiêm, vô cùng tôn quý nói:

thưa cô, cô nói tiểu tình gian lận, vậy cô có bằng chứng không? cô có nhìn thấy tận mắt không, có bắt tận tay không? nếu không, vậy xin cho hỏi, cô làm cách nào để biết tiểu tình gian lận chứ?

cô hiệu trưởng bối rối trước câu hỏi đầy logic của phong cung thần, nĩ:

còn cần phải mấy thứ này nữa sao? em học sinh này thường xuyên bị điểm kém, không thể tự nhiên mà có được kết quả cao như vậy! rõ ràng là gian lận cả lớp ồn ào:

gian lận gì chứ? rõ ràng là không phải!

phong cung thần nói tiếp:

thưa cô, chính thầy cô dạy chúng em, làm việc gì cũng phải có trước sau, muốn buộc tội ai thì cũng phải có bằng chứng rõ ràng. Nhưng bây giờ, rõ ràng cô không có chứng cứ nào, lại có thể tự tiện bày ra tội danh cho bạn của em, em hỏi cô, nếu tới thầy cô cũng như vậy, thì dạy bọn em làm gì chứ? bọn em học để làm gì chứ?

cả lớp đồng thanh hô to:

phải! học để làm gì chứ?ì vậy em yêu cầu cô xin lỗi bạn ấy

cô hiệu phó bực mình, nói:

em kia, em tưởng em là học sinh xuất sắc toàn diện thì nói gì cũng được sao?

phong cung thần tiếp tục nói:

thưa cô, chúng em không hề nói sai, bạn ấy là bạn của chúng em, ba năm cấp ba, hoàn toàn không phải là tạm bợ, chúng em tin tưởng bạn mình, không gian lận, vì vậy, em yêu cầu cô xin lỗi bạn ấy

cả lớp hỗn loạn đứng dậy:

xin lỗi đi, xin lỗi đi

cô hiệu phó bực mình:

tôi không xin lỗi đó, các em định làm loạn à?

phải!

cả lớp 12 của cô, vì cô, những người bạn này của cô, vì cô, lao vào chửi cô hiệu phó, ném cặp vào người cô ấy, làm những chuyện họ muốn làm. tất cả đều náo loạn, cô phát hiện đây mới thực sự là tuổi thanh xuân.

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13

sau khi náo loạn một trận, cuối cùng cả lớp cô, đều bị phạt, chạy xung quanh sân vận động 50 vòng, lại còn bị hạ hạnh kiểm. nhưng tất cả chúng tôi đều cảm thấy rất vui, bởi vì, đó là kỉ ức đẹp nhất, bởi vì, đó là thanh xuân tuyệt vời nhất, bởi vì, đó là lựa chọn của chúng tôi và bởi vì, chúng tôi là bạn của nhau, chúng tôi trân trọng mỗi giây được ở bên nhau.

mọi chuyện sau đó diễn ra như bình thường, như mỗi ngày trời qua rất đều đặn. chỉ có điều, cô phải nhận một trọng trách nặng nề mà vô cùng vinh quang, chính là, trong ngày nhà giáo việt nam tới đây, cô là người sẽ lên đi thi thuyết trình, đại diện cho cả lớp. mà cuộc thi này, cô bắt buộc phải thắng, vì cô hiệu phó, vốn dĩ có ác cảm với lớp cô, nhất là với cô, nếu như lần này cô còn thua, chắc chắn sẽ gây nhiều trở ngại hơn cho lớp học. nhưng nếu lần này cô thắng, khiến cho cô ấy tâm phục, khẩu phục, thì có thể mọi chuyện sẽ khác. nhưng chủ cốt, cuộc thi này là vinh quang của lớp cô, là niềm kiêu hãnh của các bạn, là lòng tin của các bạn, đều đặt vào đó. cô nhất định phải chiến thắng. mà điều này với cô đều quá dễ, cô học rất giỏi môn văn đó nha! muốn qua mặt cô trong kì thi này sao? nằm mơ đi, trừ phi có người dùng thủ đoạn bỉ ổi!

cậu tự tin quá nhỉ?-chu dương nhìn cô nói

tiểu tình mỉm cười:

tất nhiên rồi, từ nhỏ, tôi học văn đã rất giỏi mà

chu đương cười:

vậy thì tốt rồi, nhất định lần này lớp chúng ta sẽ thắng

Ngày 20/11...

tiểu tình của chúng ta mặc bộ này đẹp thật nha!

cô mỉm cười trước sự khen ngợi của các bạn:

tất nhiên rồi, các bạn yên tâm, lần này chúng ta sẽ thắng mà

mọi người vỗ tay:

cổ lên, cổ lên. thôi bọn mình xuống dưới trước nha, còn 2 phần thuyết minh nữa thôi là sẽ đến phần trình diễn của cậu đó

cô gật đầu, các bạn đi xuống dưới:

ở trên lớp, tiểu tình cầm bản thuyết trình cô tự viết đọc lại một lượt. đột nhiên cảm thấy đau bụng, cô đặt tờ giấy xuống bàn, bước ra ngoài lớp. Lúc cô bước ra, cũng là lúc, có người bước vào, lấy đi tờ bài thuyết trình của cô.

giải quyết xong cái bụng, cô mỉm cười, đi lên lớp. Vừa nhìn lên trên bàn, đã không thấy đâu

đâu rồi, đâu mất rồi, tại sao không thấy bài thuyết trình của mình?

an kiều lương chạy lên hỏi cô:

tiểu tình, xuống dưới thôi, còn một tiết mục nữa là đến phần thuyết trình của cậu đó

Cô nhìn an kiều lương, bối rối nói:

lương lương, mình làm mất nó rồi

mất?

an kiều lương và cô cùng chạy xuống dưới, an kiều lương nói:

làm sao đây? bài thuyết trình mất rồi

mọi người ngạc nhiên, phong cung thần vẫn từ tốn hỏi cô:

cậu cố nhớ xem, cậu để nó ở đâu?

cô lắc đầu, tôi không biết, sau khi đi vệ sinh, tôi để nó trên bàn, lúc vào thì đã không thấy

kì chính lâm nói:

như vậy thì chắc chắn là có người giờ thủ đoạn

cô nhìn xung quanh:

nhưng có thể là ai chứ?

phong cung thần lại hỏi:

vậy cậu nhớ xem, ngoài tờ đó ra, cậu có còn tờ nào khác không?

cô lắc đầu:

ngoài tờ đó ra, tôi...

cô đột nhiên nhớ ra:

phong cung thần, bản sao ở nhà cậu, tôi có phôi tô ra một bản, lúc học thêm ở nhà cậu, tôi để quên nó rồi

mọi người nhìn nhau, chu dương nói:

còn kịp không?, một màn trình diễn nữa thôi là đến phần câu rồi

không kịp cũng phải kịp

phong cung thần lấy tốc độ nhanh nhất chạy về nhà. mọi người lo lắng chờ đợi, lạc dư nhi mỉm cười, nắm tay cô:

yên tâm, đừng lo

cô gật đầu

phong cung thần về tới nhà, lục tung mọi thứ, căn phòng của anh sau khi lục lên đã không còn như ban đầu. cuối cùng anh cũng tìm thấy bản sao. phong cung thần vội vã chạy đến trường.

mọi người ở trường, vô cùng lo lắng, khi đã tuyên bố đến phần trình thuyết của cô:

tiết mục của lớp 10 a4 kết thúc, một bài thuyết trình tuyệt hay. và bây giờ, là bài thuyết trình của lớp 10a3. xin mời bạn học sinh đại diện cho lớp 10a3 bước lên đây

mọi người lo lắng:

thôi xong rồi, phong cung thần, cậu nhanh lên một chút đi

trên kia lại phát ra tiếng nói:

xin mời, người thuyết trình của lớp 10a3, lớp 10a3 không tham dự phần thi này sao

tiểu tình bước lên, cứu vãn tình hình, thấy giáo dẫn tiết mục ngày hôm nay mỉm cười nhường chỗ cho cô.

cô đứng trên bục đài, mở lời chào hỏi thông thuộc mà ai cũng có nhằm kéo dài thời gian.

phong cung thần nhìn đồng hồ, đến giờ rồi. tiểu tình bây giờ chắc chắn rất bối rối. anh chạy băng qua đường với tốc độ rất nhanh, dùng hết sức chạy khi đèn đỏ dừng lại. một chiếc xe ô tô vượt đèn đỏ lao tới.

RUỖNH...

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

em kia, sao vậy, chào hỏi xong rồi thì không nói được gì sao?-cô hiệu phó đứng lên nói. tiểu tình im lặng, nhìn mọi người trong lớp đang xôn xao

tiểu tình sao vậy

tình tình bị làm sao ấy nhỉ?

bài thuyết trình của bạn ấy đâu rồi?

cô hiệu phó nói tiếp:

em kia, nếu em không tham gia cuộc thi này thì để cho người khác tham gia, đừng có kiêu đó, em như vậy là không tôn trọng..

TIỂU TÌNH!

cô và mọi người quay lại nhìn, kì chính lâm chạy lên đưa bài thuyết trình cho cô. tiểu tình mỉm cười:

cảm ơn

cô mỉm cười, bắt đầu đọc bài thuyết trình của mình:

các bạn thân mến, hôm nay, tôi đứng ở đây, điều đầu tiên tôi muốn nói, chính là cảm ơn mọi người, cảm ơn các bạn học của tôi, đã tin tưởng tôi. cảm ơn các bạn học của tôi, trong lúc tôi khó khăn nhất, đã không rời bỏ tôi. trong ngôi trường này, chúng ta đã có nói, cùng cười, cùng chơi, cùng nghịch dại, cùng học tập, cùng nỗ lực, cùng cố gắng, và cùng đánh nhau. tôi phát hiện ra, những điều đó tuy nhỏ nhất, nhưng rất tuyệt đẹp. tuy ngôi trường này, không tốt đẹp gì, cũng không hề nổi tiếng, lại không hề xếp trong top đầu trường cấp 3 danh tiếng. vì vậy tôi biết, rất nhiều bạn học giống tôi, không muốn học ở ngôi trường này, mà chuyển sang một trường khác tốt hơn...

các thầy cô ồn ào, cô hiệu phó chỉ tay, đứng lên, nói:

này, em kia, đây là cuộc thi thuyết trình nói về trường học, chứ không phải phê phán trường học hiểu chưa, em như vậy là không tôn trọng...

cô tiếp tục nói:

Nhưng có điều, gần đây tôi phát hiện, trường của chúng ta rất đẹp. bởi vì, nó có các bạn học của chúng ta. bởi vì, nó có những người thầy cô của chúng ta. bởi vì, nó chứa đựng kỉ niệm đẹp đẽ nhất của những năm tháng chúng ta bên nhau. và bởi vì, nó là thanh xuân của chúng ta

bài thuyết trình kết thúc, cả trường im ắng không động tĩnh. một giây, hai giây, rồi ba giây. tiếng vỗ tay đầu tiên phát ra. sau đó, tất cả cùng vỗ tay thật lớn.

mọi người nhìn cô mỉm cười đầy tự hào. phong cung thần thấy mọi việc đã ổn thỏa, quay lưng bước đi

RUỖNH

đại thần, đại thần

mọi người náo loạn khi thấy cậu đột nhiên ngã xuống.

phong cung thần tỉnh lại, quay đầu sang bên cạnh nhìn, tiểu tình đang ngồi trên ghế ngủ gật. thấy cô chuẩn bị ngã xuống. anh vội vờn người nâng tay lên đỡ.

a

đau chân quá, tiểu tình giật mình tỉnh dậy nhìn anh:

cậu tỉnh rồi sao? cậu bị bong gân nặng, đừng cử động, có thể sẽ gãy luôn đó

anh nằm im, thảo nào thấy nhức tới vậy. lại nghe thấy tiếng khóc:

xin lỗi, nếu không tại tôi làm mất bản gốc, thì cậu đã không bị xe đâm, đều là tại tôi, tất cả là tại tôi. cậu ghét tôi lắm có phải không?

anh mỉm cười, đưa tay ra nhéo má cô, gương mặt tiểu tình bầu bĩnh, mập mạp như chiếc bánh bao vậy, vô cùng đáng yêu. anh nói:

ngốc quá, đừng khóc nữa, tôi làm sao mà ghét cậu được. Cậu đáng yêu như vậy kia mà. cả đời này tôi sẽ không ghét cậu đâu

cô mỉm cười:

thật không?

phong cung thần gạt đầu, cô nói:

vậy chúng ta ngoắc tay

tiểu tình đưa tay ra trước mặt anh. anh mỉm cười cùng ngoắc tay với cô, hai người ngoắc tay, hứa rằng cả đời này sẽ không ghét nhau.

tiểu tình vô cùng vui vẻ, nói:

à, để tôi xuống căn tin mua chút gì cho cậu ăn nhé, buổi trưa mà, chắc đói rồi phải không?

cô mỉm cười, đi xuống căn tin, lạc dư nhi bước vào trong:

thần, anh không sao chứ?

cô đưa tay lên nhẹ vuốt khuôn mặt phong cung thần, ánh mắt vô cùng đau lòng. anh dùng tay, giữ tay cô lại thật chắc, nói:

chuyện của tiểu tình có phải do cô làm không?

cô ta cười gượng gạo:

em...

tôi hỏi có phải cô hay không?

phải, chính là em làm, thì sao chứ? em đã nói với anh bảo vệ cô ta cho tốt, là bản thân anh không thể bảo vệ cô ấy, sao lại trách em, có trách thì trách cô ta sinh ra không có thân phận gì

lạc dư nhi đứng dậy, quay lưng bước đi.

kì chính lắm, đứng sau cánh cửa, đã nghe được mọi chuyện, cô giám hại tiểu tình, anh bước vào bên trong, phong cung thần vô cùng ngạc nhiên, nhưng chỉ là một giây, sau đó thu vào bên trong, không để anh phát hiện, nói:

cậu đã nghe được những gì?

tất cả

anh thở dài, nói:

chuyện này tôi tự có thể giải quyết, không cần cậu quan tâm đến

phải, tôi không quan tâm cậu, nhưng mà tôi không thể không quan tâm tiểu tình! phong cung thần tôi nói cậu hay, tuy tôi không biết cậu là ai, có thân thế như thế nào. nhưng chỉ cần liên quan đến tiểu tình, tôi nhất định sẽ không bỏ qua. tôi tuyên bố, muốn tuyên chiến với cậu! dành lại tiểu tình

giương mặt anh rất lạnh, thậm chí kéo xuống âm độ, tuy bị bệnh nằm ở trên giường, nhưng vẻ uy nghiêm chưa từng biến mất, nói:

được! tôi chấp nhận lời thách thức của cậu

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

vừa về nhà, mẹ cô liền ép cô đi sang nhà phong cung thần ở. tiểu tình bức xúc nói:

mẹ, mẹ như vậy là muốn bán con sao?

mẹ cô gờ tay gỡ đầu cô một cái, nói:

con bé này, mày nói gì vậy. con và thần thần là bạn thân từ nhỏ, bây giờ nó bị thương vì con, ở nhà một mình, mẹ lo không ai chăm sóc, nếu không phải mẹ bận công việc thì cũng không đến lượt đứa hậu đậu như mày chăm sóc nó

sau đó, chẳng nói chẳng giảng, mẹ ép cô sang bằng được, lần nào cũng vậy, cô luôn bị khuất phục trước mẹ. Cuối cùng phải lặng lẽ ngậm ngùi sang bên nhà phong cung thần, đi đến nhà cậu ta, tiểu tình vô cùng ngạc nhiên khi thấy lạc dư nhi cũng đi tới, trong tay còn xách cả hành lý nặng trĩu, cô hỏi:

dư nhi, sao cậu lại ở đây?

cô ta vô cùng thần nhiên:

câu này tôi phải hỏi cậu mới đúng? cậu đến nhà vị hôn phu của tôi làm gì?

vị hôn phu cô nghe rất rõ ràng ba từ đó. đốt cháy tâm tình trong lòng cô, cô không biết phải nói gì, càng không biết phải làm gì. chỉ biết là phải đi ngay khỏi đây. bây giờ cô mới hiểu, lí do vì sao phong cung thần luôn không chấp nhận cô, thì ra là vì anh đã có bạn gái. tiểu tình vô cùng đau lòng, cô khóc thật nhiều, cô muốn hét thật to, cho trời đất cùng biết mối tình đầu của cô đã tan vỡ như vậy, nhưng cô lại sợ anh sẽ nghe thấy, nên đành lặng lẽ nuốt nước mắt vào trong. cái gọi là 2 chữ thất tình bây giờ cô mới thật sự hiểu rõ ý nghĩa của nó. đúng là vô cùng đau, càng lúc càng cảm thấy đau đớn.

lạc dư nhi bước vào trong nhà, thấy anh đang ngồi xem tv, cô ta nói:

bây giờ anh không cần quan tâm cô ta nữa, em đã giải quyết cô ta rồi

phong cung thần quát lên:

cô đã nói gì với cô ấy?

cô ta cười,

em nói, anh là 'hôn phu' của em

anh nắm chặt bàn tay thành nắm đấm. mặc mọi sự ràng buộc, bây giờ anh rất muốn giữ cô lại, mặc cho chân bị bong gân, cử động mạnh sẽ dẫn đến gãy, rất khó phục hồi. phong cung thần đứng lên, cố hết sức chạy thật nhanh ra ngoài, từng bước đi, bàn chân vô cùng đau, nhưng anh cảm thấy đau hơn là ở con tim mình. anh hi vọng cô chưa đi xa, anh hi vọng có thể giữ cô lại, anh đã suy nghĩ rất kỹ, anh mất cô anh sẽ như thế nào, mỗi ngày anh đều suy nghĩ về vấn đề đó, thì ra bây giờ anh đã hiểu. có một số người trong cuộc đời bạn từng xuất hiện, thì sẽ không muốn người đó ra đi, cho dù là cố chấp níu giữ. anh chạy ra ngoài, cuối cùng ngã xuống, đáng cô đã khuất, khuất đi cùng với một bóng người khác. lạc dư nhi chạy theo anh ra ngoài, đỡ anh dậy, nói:

phong cung thần, anh có cần phải như vậy không? vì một người phụ nữ mà phải khiến bản thân trở nên như vậy! em cũng hi sinh vì anh rất nhiều, cũng vô cùng yêu anh, vì sao, anh không đối xử với em giống cô ta, anh biết không, em thật sự rất ghen tị với cô ấy

anh lắc đầu, nước mắt lạnh lẽo rơi đầy đau khổ:

cô không hiểu, bởi vì cô không phải tiểu tình

tiểu tình đi bên cạnh kì chính lâm, hỏi:

sao cậu biết tôi ở đây?

anh mỉm cười:

giác quan thứ sáu

cô mỉm cười:

cậu tán gái rất giỏi. nhưng cậu biết không, có một số người, không cần nói những lời ngon ngọt, cũng khiến bản thân phải yêu họ cuồng nhiệt, chìm đắm vào họ, không rút ra được

anh im lặng, nghe cô nói tiếp:

cậu đã từng yêu ai chưa, tình yêu kiểu thâm thía từng ngày trở thành khắc cốt ghi tâm ấy?

kì chính lâm gật đầu, cô lại hỏi:

vậy cậu đã từng bị thất tình chưa?

cô lắc đầu:

chắc chưa rồi, kẻ đào hoa như cậu, sao có thể thất tình được

ÀO ÀO ÀO...

trời mưa rồi

kì chính lâm vội lấy tay cổ che cho cô nói:

mau tìm chỗ trú thôi

cô đẩy cậu ta ra:

tôi không muốn

cô tiếp tục đi lao đảo, trong mưa, nước mắt vẫn chảy, nói:

hôm nay, tôi bị thất tình!

kì chính lâm đột nhiên dừng lại, nói:

là phong cung thần phải không? cậu và cậu ta hôm nay kết thúc rồi

cô cười cay đắng:

kết thúc? đến bắt đầu cũng chưa từng có

anh đột nhiên nắm lấy tay cô, nói:

vậy cậu có thể bắt đầu với tôi không?

cô nhìn cậu ta, ánh mắt thật sự thâm tình, nói:

không thể?

vì sao?

cô lắc đầu đáng cay:

vì cậu không phải phong cung thần

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

từng ngày trôi qua, 2 người họ không gặp lại nhau. anh có lạc dư nhi ở bên cạnh tận tình chăm sóc. bên cạnh cô cũng luôn có kì chính lâm quan tâm, lo lắng, đưa đi, đón về. cô biết, kì chính lâm thực sự rất tốt. Nhưng đáng tiếc, loại đàn ông như phong cung thần, không thể quên được

hôm nay, phong cung thần đi học trở lại, anh đã định, hôm nay sẽ nói với cô mọi chuyện, anh sẽ tỏ tình với cô, một màn tỏ tình rất hoàn hảo mà anh đã chuẩn bị trước. Đi vào trong lớp, anh đột nhiên bị chu dương kéo xuống ngồi cùng. xung quanh còn có hoàng lạc, chu dương và cả vũ yên. chu dương hỏi:

này, tiểu tình và cậu, rốt cuộc có chuyện gì mà giận nhau đến thế chứ?

an kiều lương gật đầu hưởng ứng:

phải rồi, giận lắm giận lắm, mỗi lần nhắc tới cậu, thì lại nổi cáu! phong cung thần, rốt cục cậu đã gây ra tội gì mà nghiêm trọng tới vậy chứ?

vũ yên thở dài, nói:

cậu còn không nhanh giữ người ta lại, coi chừng mất đó, phong cung thần, tớ thấy, tiểu tình dạo này rất thân với kì chính lâm

anh cười:

tôi biết mà, các cậu yên tâm đi, chuyện của tôi và tiểu tình, cứ để đó tôi lo

vừa lúc này, tiểu tình và kì chính lâm, cười nói, bước vào trong lớp, phong cung thần mỉm cười, định đứng lên chào hỏi cô, ai ngờ, rõ ràng anh đứng trước mặt cô, mà cô coi như không thấy, lạnh lùng bước qua, chỉ vẫy tay chào đám người chu dương 1 tiếng, phong cung thần đứng đó một lúc, sau đó, đi xuống dưới theo cô, anh đột nhiên, thấy cô đề cập hình như không đúng chỗ rồi, sao lại đề cập bên chỗ kì chính lâm chứ, cô rõ ràng là ngồi cùng anh mà, anh tự lấy cặp cô, đề sang chỗ ngồi bên cạnh mình. tiểu tình nhìn hành động của phong cung thần, nói:

cậu làm gì vậy, sao lại lấy cặp của tôi?

anh nói:

cặp cậu chẳng phải nên đặt đây sao? phong cung thần nhìn cô, ánh mắt sáng ngời, mỗi lần, dù 2 bọn họ có giận nhau tới mấy, chỉ cần anh làm lành, mỉm cười chọc cho cô vui, thì cô lập yuwcs, bỏ qua mọi chuyện, nhưng lần này, dường như không giống vậy, cô tự lấy cặp của mình, gương mặt và ánh mắt lạnh lùng đáp trả lại anh, nói:

tôi xin cô giáo chuyển chỗ rồi, từ giờ tôi sẽ ngồi đây

anh nghe câu đó có của cô, trong lòng rối bời vô cùng, nói:

chuyển chỗ? đang yên đang lành, sao tự dưng cậu lại chuyển chỗ chứ?

tôi thích chuyển thì tôi chuyển, tôi muốn ngồi với ai thì ngồi, cậu ngăn tôi được sao?

phong cung thần nắm bàn tay lại vô cùng chặt, nói:

phải, tôi chính là muốn ngăn cậu

tiểu tình cười lạnh, nụ cười của cô thật sự rất lạnh, lạnh tới mức, tim anh đóng thành băng:

phong cung thần, cậu dựa vào cái gì mà ngăn tôi chứ?

cả lớp bây giờ, hướng ánh mắt về phía họ, phong cung thần tiếp tục nói:

dựa vào việc, tôi...

kì chính lâm, đứng trước mặt cô, nói:

phong cung thần, cậu gây sự như vậy là quá đủ rồi, cậu nghĩ, tiểu tình là gì chứ, không, phong cung thần, tôi sẽ không giống cậu, nhất định sẽ không làm mất cô ấy, nhất định sẽ không làm cô ấy tổn thương

kì chính lâm, xoay người lại nhìn cô, anh nhẹ quỳ xuống, lấy trong túi ra một chiếc nhẫn, là kim cương, phải, chính xác là kim cương màu của hoa oải hương tím nhạt, thể hiện cho sự chung tình tuyệt đối, nói:

hôm nay, ngay tại căn phòng này, tôi muốn các bạn học của tôi làm chứng cho tôi, tôi thích tiểu tình, về sau, tôi nhất định sẽ vô cùng vô cùng trân trọng cô ấy, không để cô ấy chịu tổn thương nào, tiểu tình, làm bạn gái tôi được không?

cô nhìn kì chính lâm, phong cung thần nhìn cô, ánh mắt anh còn sót lại một tia hi vọng rằng cô sẽ không đồng ý, tiểu tình gật đầu rất nhẹ, nhưng cũng đủ để cả lớp nhìn thấy, kì chính lâm mỉm cười, đứng dậy đeo nhẫn vào cho cô, cô và kì chính lâm xoay người bước đi, vào thời khắc cô xoay lưng bước đi, phong cung thần cảm giác, cả thế giới của anh bỏ anh mà ra đi. trời đất như xập xuống, dù có mạnh mẽ đến mấy, anh lúc này, thật sự không chống đỡ nổi. tiểu tình không hiểu, anh thực sự vô cùng yêu cô, yêu tới mức, tìm anh tan nát, vốn dĩ hôm nay, phong cung thần đã đặt 999 bông hoa bí ngạn, cùng với 999 miếng sôcôla hình trái tim dành tặng cho cô. nhưng bây giờ có lẽ không cần đến nữa, việc bây giờ anh nên làm, có lẽ là gọi điện cho người chuyển hàng, không cần mang những thứ cậu kì đó tới đây.

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

lạc dư nhi, thực ra đã đứng rất lâu ở cửa lớp, xem toàn bộ cảnh tượng, kì chính lâm và tiểu tình bước ra, đi ngang qua cô ta, cô ta và tiểu tình nhìn nhau. tiểu tình cảm nhận rất rõ, trong ánh mắt của lạc dư nhi thực sự rất hận cô, cô ấy sẽ rất hận cô, kể cũng phải, nếu cô là lạc dư nhi, một người con gái khác đột nhiên xen vào chuyện tình cảm của cô và chồng chưa cưới, tâm trạng của cô, chắc chắn sẽ giống như cô ấy.

tiểu tình và kì chính lâm bước ra ngoài. kì chính lâm bây giờ, lúc nào cũng cặp kè bên cô, cười cười nói nói, về những chuyện trên trời dưới đất. đi qua phong cung thần, một cái liếc mắt cũng không có, phong cung thần dạo này rất lạ, trong lớp không ghi bài, vị trí đứng đầu của cậu ta cũng biến mất, kì thi cuối kì 1, nhanh chóng đến, cũng nhanh chóng kết thúc, cô kéo tay kì chính lâm ra xem điểm trên bảng điểm. gương mặt vui vẻ, cô nâng thêm được 20 hạng. liếc mắt nhìn lên vị trí đứng đầu, cô ngạc nhiên, sao không phải là phong cung thần?. cô vội vã tìm tên anh trên bảng điểm xem xếp hạng của anh. kì chính lâm vừa tìm thấy tên của mình, quay lại mỉm cười nói với cô:

tiểu tình, điểm tôi cao hơn rồi

cô mỉm cười, ánh mắt vẫn tìm kiếm:

ừm, chúc mừng nhé!

kì chính lâm nhìn cô, gương mặt cô nhăn lại, dừng ở cái tên phong cung thần, xếp thứ 213, còn thấp hơn cả cô nữa. anh cười lạnh:

tiểu tình, chúng ta...

cô không trả lời, kì chính lâm nắm chặt bàn tay thành nắm đấm, lúc nào cũng vậy, cô ấy luôn để ý tới cậu ta. kì chính lâm hỏi lại:

tiểu tình!

cô giật mình, ngẩng đầu nhìn lên:

Hà. Gì cơ?

Kì chính lâm đột nhiên im lặng nhìn cô rất chăm chú nói:

Tiểu tình. Cậu xem tôi là gì?

Cô ngạc nhiên trả lời:

Đương nhiên là bạn rồi

Kì chính lâm cười rất lạnh. Đi đến kéo tay tiểu tình. Cúi đầu xuống. Hôn lên đôi môi của cô. Lúc đó. Cô kịp thời dùng tay che lại nên bị kì chính lâm hôn lên tay.phong cung thần đứng ở xa nhìn thật lâu. Từ góc độ đó của anh nhìn rất giống hai người hôn nhau thật sự. Anh nắm chặt bàn tay thành nắm đấm. Cảm giác như mọi thứ đều đang phản bội lại chính mình. Anh đứng đó, nhìn người con gái mình yêu nhất hôn một người khác. Đó là một loại cảm giác không thể diễn tả bằng lời.phong cung thần quay bước đi. Tiểu tình đứng thẳng người nhìn kì chính lâm ngạc nhiên. Kì chính lâm nhìn cô nói:

đây là điều cuối cùng mà tôi muốn làm với cậu. Tiểu tình. Tôi lúc cậu đuổi theo tình yêu thực sự rồi. Tôi khuyên cậu một cậu. Trong tình yêu không thể dùng lý trí

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18

Cô trở về nhà. Suy nghĩ về câu nói của kì chính lâm rất lâu. Trong tình yêu không thể dùng lý trí. Nhưng nếu cô đuổi theo tình yêu của mình mà làm người khác đau khổ. Mà phá hủy hạnh phúc của người khác liệu cô có hạnh phúc không? Hôm sau khi cô đến lớp. Phong cung thần không đi học. Lạc dư nhì ngồi một mình. Kì chính lâm chuyển chỗ khác. Vậy cũng tốt. Kì chính lâm đã giúp cô quá nhiều rồi. Hôm sau. Hôm sau nữa. Cả tháng rồi vẫn như vậy. Phong cung thần không đi học trở lại. Kì thì cuối kì đang sắp bắt đầu. Cô thực sự rất lo. Vô cùng lo cho phong cung thần.

Buổi chiều hôm đó. Cô đến nhà phong cung thần nhìn vào trong. Vườn hoa bí ngạn đỏ đang nở rất đẹp ở trước cổng. Cô còn nhớ hồi cấp hai. Khi cô nói mình thích hoa bí ngạn. Ngay hôm sau đến nhà phong cung thần lập tức thấy vườn hoa đỏ rực rỡ đang khoe sắc. Kí ức ngọt ngào tràn về. Cô khẽ cười. Đưa tay lên nhấn chuông cửa. Nhấn một lần. Hai lần. Rồi 10 lần. Không có ai xuất hiện. Cửa nhà phong cung thần khép chặt. Cô lo sợ. Lo sợ chuyện đó xảy ra. Tiểu tình đập cửa rất mạnh gọi rất to:

Phong cung thần!phong cung thần

Cô gọi rất lâu. Vẫn cố gắng gọi. Mặc dù không ai trả lời. Tiểu tình bất lực. Ngồi xuống khóc. Mỗi tình đầu của cô chẳng lẽ lại ra đi như vậy? Không có nụ hôn đầu. Không có sự bắt đầu càng không có lời tạm biệt lúc ra đi. Giả như cô có đủ dũng khí giữ anh lại. Một dòng tin từ điện thoại gửi đến. Một con số vô cùng quen thuộc.

đến nhà thờ. Tôi chờ cậu

Tiểu tình lập tức đứng lên chạy thật nhanh đến nhà thờ. Cô không còn nghĩ được bất cứ điều gì. Kì chính lâm nói đúng. Trong tình yêu không thể dùng lý trí. Cô bước vào nhà thờ. Phong cung thần mặc sơ mi trắng. Quần bò đen rất giản dị. Cô thở dài nhẹ nhõm đi đến trước mặt anh. Ngồi xuống cạnh anh. Phong cung thần đang cầu nguyện. Liền quay mặt lại nhìn cô. Cuối cùng cô cũng đến. Nhưng cô đang khóc. Theo thói quen. Phong cung thần đưa tay lên lau nước mắt cho cô

đừng khóc. Cậu mà khóc tôi lại không kìm chế được bản thân

Hai người im lặng nhìn nhau. Cuối cùng. Anh đưa tay lên nhẹ vuốt tóc cô nói:

Tiểu tình. Tôi sắp phải đi rồi. Tôi tới đây để chào cậu

Cô khóc hỏi anh:

Khi nào cậu đi? Đi trong bao lâu? Nơi cậu đến có xa không?

Tôi nhập ngũ. 30 phút nữa tôi có chuyến bay đến mỹ

Cô khóc thật to nói:

Sao mà xa vậy chứ? Cậu không đi nữa không được sao? Cậu biết tôi là đứa cố chấp mà. Phong có thần. Có lời này tôi chưa từng nói với cậu. Nhưng lời này tôi không dùng thân phận của một người bạn mà dùng thân phận của một người con gái nói với cậu. Phong cung thần. Trước mặt chúa. Những lời em nói bây giờ hoàn toàn là thật. Không có nửa lời dối trá. Em yêu anh. Anh là mối tình đầu của anh. Làm bạn trai em được không?

Cô nói xong. Hai người họ nhìn nhau. Phong cung thần hỏi cô:

Sao bây giờ em mới nói những lời này với anh?

Cô thở dài:

Phong cung thần. Em không thể để cho mối tình đầu của mình ra đi không có bắt đầu càng không có kết thúc. Cũng không có nụ hôn đầu. Chưa từng có một lần hẹn hò

Anh cúi xuống. Hôn lên môi cô thật nhẹ. Tiểu tình ngạc nhiên. Trái tim vô cùng ngọt ngào. Bên tai vẫn nghe rất rõ những lời anh nói với cô:

Vậy bây giờ chúng ta bắt đầu đi. Để anh tặng em nụ hôn đầu nhé? Tiểu tình, em đợi anh được không? Đợi anh 10 năm. 10 năm sau anh nhất định sẽ quay về mang đến cho em một hạnh phúc trọn vẹn. Anh sẽ cưới em.

em đợi anh. 10 năm. 100 năm. 1000 năm. Bao lâu cũng được. Anh không đến. Em cũng sẽ không đi

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19

thời gian trôi qua, khi lên đại học cô và các bạn tạm thời xa rời nhau. cô thi vào đại học y, vũ yên thi đại học sư phạm, lương lương theo đuổi con đường nghệ thuật thi vào học viện âm nhạc quốc gia, hoàng lạc thi vào đại học luật. với ước mơ, dành lại công bằng cho thế giới. chu dương thi vào trường kinh tế quốc dân, có ước mơ, sau này sẽ làm kinh doanh. kì chính làm sang nhật tiếp quản công ty, lạc dư thì đi theo phong cung thần sang mỹ. từng năm trôi qua, mỗi người đều có cuộc sống riêng của mình, tám năm sau, cô nhận được thiệp mời đám cưới của chu dương và vũ yên, liền gửi thư, nói cho anh chuyện này, sau đó bắt một chuyến bay, từ hà nội đến đà nẵng, tham dự lễ cưới, ở đó, cô gặp lại rất nhiều bạn học, có lương lương giờ đã trở thành người nổi tiếng, hoàng lạc đã trở thành một luật sư tài giỏi. mọi người đều có công việc ổn định, 1 năm sau, cũng tức là 9 năm trôi qua, đứa con đầu lòng của vũ yên và chu dương chào đời, cô lập tức, gửi ảnh thằng bé qua cho anh. thằng bé tên: chu hân. thấm thoát, đã 10 năm trôi qua, ngày phong cung thần về nước, cũng sắp đến rồi. liệu cô và anh sẽ gặp nhau như thế nào nhỉ? cô thầm nghĩ những ý tưởng vẫn vơ, rồi ngồi cười một mình. có tiếng gõ cửa phòng bệnh, tiểu tình tình lại,

mời vào

bước vào là một cô bạn đồng nghiệp rất thân với cô, tiểu hồng, cô ấy cười tươi rói:

tiểu tình, làm việc vất vả nhỉ?

cô mỉm cười, bình thường thôi mà

cô đồng nghiệp mỉm cười, ngồi xuống ghế, nói:

có tin vui muốn báo cho cậu đây

cô mỉm cười, bao năm trôi qua, cô đã rất khác, hình ảnh cô bé mập mạp, đáng yêu ngày trước đã không còn, giờ cô thực sự đã trưởng thành, ánh mắt mơ hồ u buồn long lanh như hồ nước trong xanh khiến tâm hồn người ta như lắng đọng khi nhìn nó. chiếc mũi nhỏ nhắn, cặp môi mỏng luôn khép hơi mỉm nhẹ. mái tóc dài ngang vai, nay đã dài đến thắt lưng, uốn xoắn, buộc lên gọn gàng. cô nói tiếp:

là tin gì vậy?

tiểu hồng cười tươi.

chúng ta được chọn đi đến quân khu a, để dạy học lớp học cứu nguy tình cứu khẩn cấp, cho mấy anh quân nhân ở đó đó

là quân nhân sao?

ừ, tớ nghe nói, mấy anh ở đó đẹp trai lắm, quân khu đó có tính kỉ luật rất cao nha, tớ còn nghe nói, mấy anh có chức vụ cao ở đó, hình như đều là từ mỹ huấn luyện trở về

cô ngạc nhiên, vừa vui mừng, vừa bối rối. nếu như vậy liệu có phải anh cũng ở đó không? 10 năm rồi, rất có thể anh sẽ về đó. cuối cùng, vì nguyên do này, cô đã đi đến quân khu a một chuyến cùng với mọi người. trong đội ngũ bác sĩ ưu tú, có ba nhân viên, cô, tiểu hồng và vũ lâm, là một bác sĩ nam, rất vui tính, tiểu hồng và anh ấy cũng giống cô và anh, cũng là quen nhau từ nhỏ. nhưng bọn họ, lại có duyên hơn cô và anh, không phải xa nhau lần nào, lên đại học lại thi vào cùng trường y. cô cười khẽ, thôi, nghĩ nhiều làm gì chứ, dù gì cô cũng sắp gặp lại anh rồi, cô tin anh nhất định sẽ giữ lời hứa, và cô cũng sẽ như vậy, anh không đến, cả đời này, cô cũng sẽ không đi, vẫn đứng đợi anh.

quân khu a không xa lắm, đi xe buýt tầm 30 phút là có thể đến rồi. cô bước xuống xe, xách theo túi đồ nặng trĩu, nhìn vào trong, quả là quân đội có khác, thật là...có tính kỉ luật!

tiểu hồng được vũ lâm xách đồ hộ, còn cô được một anh lính trẻ ga lăng xách hộ, dẫn hai bọn cô vào bên trong. dẫn ba người cô đến phòng của mình, cô và tiểu hồng ở chung phòng. vì vũ lâm là con trai nên được ở cùng phòng với một số anh lính ở đây. cô vào trong căn phòng toàn màu xanh lá, ngăn

nấp, gọn gàng, chột nhó tới anh, trước đây, anh cũng gọn gàng sạch sẽ như vậy. rất có tính kỉ luật! cô mỉm cười, thay đồ, sau đó ra ngoài đi dạo. vì đây là quân đội nên cô chọn đồ khá lịch sự, đa số đều là quần áo, cô mặc chiếc áo sơ mi thụng, màu trắng tinh khôi, quần bò màu xanh đen bó sát, không rách, đi giày thể thao, mái tóc buộc gọn. thanh cao tao nhã. tiểu tình nhẹ nhàng bước ra ngoài, đi qua các dãy phòng, cô cúi chào mấy anh lính trong đó, đi qua các khu tập luyện, khu chơi thể thao, quân đội này rất rộng, có nguy cơ sẽ bị lạc, nên cô đành quanh về, ai ngờ, cô bị lạc thật rồi. cô đi lẩn quẩn, tìm đường ra, có một tiếng gọi từ phía sau:

tiểu tình

cô lúc đầu vui mừng vì có người tìm mình, sau này giật mình, vì giọng nói này thực sự quá quen thuộc. quen thuộc tới mức, cô sợ, đó chỉ là giấc mơ.

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

tiểu tình nhắm chặt đôi mắt, xoay người lại, cô mở mắt ra, phong cung thần, phong cung thần đang đứng ở đó. anh khác quá, nhưng cô làm sao không nhận ra dáng vẻ năm xưa ấy của anh, mãi mãi không quên, hai người đứng đó nhìn nhau, rồi lập tức chạy lại ôm lấy nhau, ôm nhau rất chặt

anh về rồi, anh thật sự đã về rồi

anh nhẹ nhàng vuốt mái tóc cô

tiểu tình, anh về rồi

cô khóc lóc nhìn anh nói:

anh biết không, mấy năm qua em nhớ anh rất nhiều, thực sự rất nhớ anh. những bức thư em gửi cho anh tại sao anh không hồi âm

anh đau lòng nhìn cô, lấy tay lau những giọt nước mắt trên má cô:

chẳng phải anh đã nói rồi sao, em đừng khóc, em mà khóc, anh lại không kiềm chế được bản thân

anh nói tiếp:

những bức thư đó, anh đều đã đọc, chỉ là không có cơ hội hồi âm cho em thôi, em biết anh rất bận mà, em có giận anh không? anh nói như vậy, thực ra, những bức thư đó của cô, anh cất giấu rất kĩ, hề có thời gian, lại lấy ra đọc hàng trăm lần vẫn không thấy chán.

cô dẫu mở, nói:

tất nhiên là giận chứ?

anh mỉm cười,

vậy anh phải làm gì để em hết giận nào?

cô ngẫm nghĩ,

em muốn được đến phòng ở của anh

cô nghĩ, anh sẽ phải suy nghĩ lâu, vì quân đội nhiều kỉ luật mà, ai ngờ anh đồng ý luôn:

được, anh dẫn em đi đến phòng anh

cô mỉm cười tươi rói, được anh đưa đến phòng, vào phòng anh, cô ngạc nhiên, là một căn phòng rất rộng, khác xa với những phòng bình thường của mấy anh lính kia, bây giờ, cô mới để ý chiếc áo anh mặc, hai gach, hai sao? anh là trung tá à? anh mỉm cười nhìn cô,

có đẹp không?

cô ngạc nhiên, nhìn đóa hoa bi ngạn đỏ rực trên tay anh, ôm lấy

anh kiếm đâu ra vậy? đẹp quá

10 năm qua, này nào, anh cũng hái nó, em biết để làm gì không?

làm gì

là để chờ một ngày em trở về, có thể tặng em

cô cảm động nhìn anh, anh nhẹ nhàng, vuốt mái tóc cô sang một bên, hôn nhẹ lên đôi môi cô, tiểu tình lúc đầu hơi sợ nhưng dần dần cũng nhắm mắt, đáp trả lại nụ hôn của anh. đã lâu lắm rồi, thực sự đã rất lâu rồi, cô và anh mới có phút giây ngọt ngào cho nhau. nếu thời gian có thể dừng lại ngay khoảnh khắc này thì thật tốt, nếu cô và anh, không phải trải qua thêm khó khăn nào nữa thì thật tốt. cô trở về phòng, tiểu hồng lo lắng hỏi:

cậu đi đâu này giờ vậy, tớ tìm cậu mãi á

cô lấy lý do dấu điểm

à.. tớ đi dạo vài vòng, nào ngờ bị lạc bây giờ mới tìm được đường ra nè

cậu thật là... đã mù đường lại còn cứ thích đi lung tung một mình

một tuần ở đây trôi qua nhanh chóng, vì ở đây anh bận nhiều việc, nên hai người họ ít khi gặp được nhau. ngày cô đi về, tạm biệt các anh lính, liền được tiễn ra ngoài quân khu, trước khi xuất phát, cô có tình đứng đó thật lâu, chờ đợi ai đó đi đến. cuối cùng, khi tiểu hồng kéo tay cô lên xe rồi, vẫn không có ai, cánh cửa xe khép lại, xe bắt đầu nổ ga, mọi người nghe thấy tiếng gọi rất to từ xa, đều quay lại nhìn, cô nhìn ra ngoài phía cửa, anh đang chạy đến, mồ hôi đầm đìa, vẫy tay ra hiệu với cô, gọi to tên cô:

TIỂU TÌNH, TIỂU TÌNH

cô mỉm cười, dí sát mặt vào cửa kính ngắm nhìn hình ảnh đẹp trai của anh. hô to:

thần ca, thần ca

anh chạy đến nơi, chiếc xe dần chạy chậm chậm, sau đó chạy nhanh hơn, anh đuổi theo chiếc xe buýt, cô ngồi trên xe ngoái đầu lại nhìn anh vẫy tay thật rạng rỡ. cô cứ nghĩ anh sẽ không đến, cuối cùng, anh vẫn là đến. tiểu hồng quay lại hỏi cô:

tiểu tình, câu cosquan hệ như thế nào với anh chàng đẹp trai đó vậy a?

cô mỉm cười, giả hoạt nói:

quan hệ, làm gì có

thực ra cô rất vui, cô thầm nghĩ, đến một ngày nào đó, cô sẽ nắm tay anh, nói với tất cả mọi người trên thế giới, 2 người họ yêu nhau.

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21

sau khi về nhà, nó trở lại với công việc của mình. một buổi chiều ngày nọ, khi gần kết thúc công việc ở viện tiểu hồng chạy vào phòng bệnh của nó với vận tốc kinh hoàng:

tiểu tình, có tin khẩn cấp

đang khám cho bệnh nhân, khiến bệnh nhân trong phòng và nó giật mình, trợn mắt nhìn tiểu hồng. cuối cùng, tiểu hồng cũng thấy cô đang bận, liền đợi cô khám xong cho bệnh nhân cô rồi mới nói:

cậu biết không, cái anh quân nhân đẹp trai hôm trước, đang ở dưới sảnh chờ cậu đó

quân nhân đẹp trai, là anh sao? cô định chạy xuống, nhưng ngấm lại liền nói:

cậu chuyển lời với anh ấy, bọn tiểu thư đang bận, nếu muốn gặp, nhất định phải đăng kí khám bệnh

tiểu hồng dờ mắt ra, há 1 tiếng, nhưng cuối cùng, cũng chuyển lời giúp cô, nghe xong lời này, anh liền phì cười, bước đến quầy tiếp tân, nói:

tôi muốn đăng kí khám bệnh

sau đó, còn dặn dò thêm một câu:

nhất định phải để bác sĩ tường-thương-tình khám cho tôi!

mọi người ngạc nhiên nhìn, oa, anh đẹp trai này là bạn trai của tiểu tình à?

một lát sau, anh mở cửa phòng bệnh cô bước vào rồi khép cửa lại:

chào bác sĩ!-giọng anh hóm hờ.

cô cũng giả vờ diễn theo:

ừm, anh tới đây khám gì? sao lại không có hồ sơ chẩn đoán bệnh vậy?

anh mỉm cười trả lời:

bởi vì bọn họ không biết tôi bị bệnh gì, cũng không biết cách chữa, căn bệnh này, chỉ có duy nhất bác sĩ tình cứu được tôi thôi

cô trầm nghĩ:

đây có thật là quân nhân được huấn luyện từ mỹ, trải qua bao nhiêu khó khăn không hà trời?

cô không nói gì, lờm anh thể hiện ý tứ trong ánh mắt. anh mỉm cười, véo nhẹ má cô, nói:

đi, anh đưa em đi đến nơi này

nơi nào, sao có thể bí mật thế?

anh mỉm cười, cuối cùng vẫn lái chiếc lamborghini đưa cô đến, nơi mà anh chuẩn bị từ trước. nhưng trước khi tới đó, anh lại đưa cô đến một tiệm quần áo, anh nói:

việc này rất quan trọng, không thể để em mặc bộ đồ như vậy mà đến đó được, sau khi thử đi thử lại nhiều bộ, được nhân viên trang điểm làm tóc, chuyển qua, chuyển lại. cuối cùng, cô cũng xong xuôi mọi việc thì trời đã tối.

cô mặc chiếc váy màu xanh lá cây nhạt, tinh khiết, dễ chịu, mái tóc xoắn dài, uốn sóng nước, nhuộm màu hạt dẻ, nhìn cô như một thiên thần, được anh bịt mắt, nắm tay dẫn đi, trong đầu cô, đã tưởng tượng vô số cảnh đẹp, nhưng khi mở mắt ra một thứ ánh sáng màu xanh lơ mờ hiện ra, cô khẽ dụi mắt, bỗng nhận ra hàng ngàn con đom đóm, phát sáng giữa cánh đồng hoa bí ngạn đỏ đẹp rực rỡ. cô ngạc nhiên, vô cùng ngạc nhiên, hạnh phúc, vô cùng hạnh phúc, ngọt ngào, rất ngọt ngào. rồi bồi, vô cùng rồi bồi. anh mỉm cười nhìn vào đôi mắt cô, nói:

tiểu tình, em biết không, 10 năm trước, anh vốn đã muốn cho em xem cảnh này, nhưng lại không có cơ hội

anh mỉm cười, nhẹ vuốt mái tóc cô sang một bên, nói một câu, mà người con gái nào cũng muốn nghe:

tình, anh yêu em. lấy anh được không?

anh nhẹ nhàng, quỳ xuống nền cỏ, mở chiếc hộp ra, bên trong là một chiếc nhẫn được khắc chạm tỉ mỉ hình hoa bí ngạn đỏ. cô cảm động, tới mức phát khóc, không có gì là lạ cả, người con gái nào, ở trong tình cảm của cô, đều sẽ là như vậy, ah vẫn ở đó, chờ câu trả lời của cô. cô mỉm cười thật tươi:

em đồng ý

anh đứng dậy, mỉm cười, đeo chiếc nhẫn vào ngón tay áp út của cô. nâng cằm cô lên, đặt môi mình lên môi cô, bá chiếm trọn vẹn.

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

một hôm, khi đang nắm tay anh đi dạo trên phố, cô nói:

thần, em muốn đến đà nẵng, thăm chu dương và vũ yên, cũng muốn đến thăm tiểu chu hàn nữa

anh gật đầu đồng ý:

vậy ngày mai, anh và em đi nhé

cô gật đầu mỉm cười thật tươi:

vâng

sáng hôm sau, anh tới nhà, đón cô từ rất sớm. hai người cùng lên chuyến bay đi đến đà nẵng.

đà nẵng rất đẹp, không khí rất trong lành, cô và anh bắt taxi đi đến nhà của chu dương và vũ yên, bọn họ sống trong một căn nhà hai tầng, hạnh phúc ấm êm, chồng làm kinh doanh, vợ là cô giáo xuất sắc được học sinh yêu quý. cô bấm chuông cửa, chu dương chạy thấy cô, vội vàng mở cửa, ngạc nhiên vô cùng:

tiểu tình! chạy ra ôm trằm lấy cô, cô mỉm cười, ôm lại thằng bạn ba hoa, có biệt danh hái hoa tặc ngày trước, nói:

được rồi, cậu xem kia là ai, cô chỉ về phía phong cung thần.

chu dương nhìn phong cung thần, nhìn qua, nhìn lại, cuối cùng hét lên một câu:

thằng ôn con!

cả hai người vui mừng ôm nhau

vô tình, sao bây giờ mày mới tới thăm tao?

anh cười, nói đùa:

mày biết không, hằng đêm ở bên mỹ, người ta nhiều nhất chính là mày đó.

chu dương bịu môi:

xin lỗi, tao không có bị gay

sau đó, chu dương để chúng tôi vào nhà. vũ yên đang ngồi trên đất chơi với tiểu chu hàn. thấy chúng tôi, chạy lại hét lớn:

a thần, tiểu tình

cả ba ôm nhau vui vẻ, chúng tôi chơi với tiểu chu hàn, đáng yêu, đã là 15 tháng tuổi.

bé đã đứng thẳng người, biết đi chập chững, biết nói nhưng không rõ, thực sự rất đáng yêu, đẹp trai vô cùng, theo cô thấy thì đẹp trai hơn ba nó nhiều.

cuối cùng, thấy, hôm nay rất có dịp mừng, chu dương đã gọi điện cho hoàng lạc, và lương lương từ thành phố nha trang đến, hôm sau, tất cả có mặt đầy đủ, nhà vũ yên mở đại hội tung bùng. chưa bao giờ có cảm giác vui như ngày hôm ấy, giống như là sáu người họ, được quay về thanh xuân. cô cũng được biết tin, hoàng lạc và lương lương đã cưới nhau. con mẹ nó, vậy mà lại giám không mời cô. tối hôm đó, cô đã huỳnh cho tên hoàng lạc 1 trận. vậy mà hần vẫn có thể cười toí tá. cuối cùng, mọi người vẫn phải chia tay nhau ra về. bọn họ còn dặn cô, khi nò đám cưới của hai người nhất định phải mời họ đến.

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23

cô và anh ở bên nhau lâu như vậy, cũng phải chia xa, một ngày nọ, anh nói, phải trở lại quân khu làm việc. cô đành để anh ra đi trong buồn bã, nói là đi làm việc ở quân khu, thực ra là nhận được tin từ ba anh. anh mất mẹ từ nhỏ, chỉ có ba ở bên cạnh, ba rất nghiêm khắc, nhưng cũng rất yêu thương anh. anh bước vào trong căn phòng cực kì cao cấp. một người đàn ông trung tuổi, mặc áo khoác dài, ngồi trên ghế lông rộng mềm mại. anh nhìn ba, cúi đầu chào:

con chào ba

ba anh nhìn anh

mày còn biết đến người ba này sao?

anh im lặng, ba anh nói tiếp:

a thần, ba biết, con có tình cảm với một cô gái ngoài kia

anh không phủ nhận, nói:

vâng, con muốn cưới cô ấy, xin ba cho phép

ông đáng mắt nhìn con trai:

người phù hợp với con là dư nhi, con hiểu không?

nhưng con không yêu cô ấy, cuộc hôn nhân này, hoàn toàn không có hạnh phúc

hạnh phúc ư? con hãy nhớ những lời ta nói, xuất thân trong gia đình quyền thế, là con trai ta, con sẽ chẳng bao giờ được lựa chọn hạnh phúc. con tỉnh lại đi! đừng chìm đắm vào tình yêu nữa, phía trước con, còn cả một đất nước, chờ con cai quản! chờ con lãnh đạo! cuộc sống của con chính là đất nước! hạnh phúc của con chính là nhân dân nước việt nam!

anh im lặng, cuối cùng cũng nóiP

nhưng con không muốn giống ba và mẹ

ông im lặng, nhìn con trai mình. đau lòng vô cùng, nhưng gương mặt vẫn nghiêm nghị, quát lên:

'mày không muốn cũng phải muốn!

anh lắc đầu:

không, con không muốn giống ba, làm người con gái mình yêu đau khổ, làm người con gái mình không yêu cũng đau khổ, làm chính bản thân sống trong dằn vặt. con sx lấy tiểu tình, nhất định sẽ lấy tiểu tình, con đã lớn rồi, nhất định, không để ba tiêu khiển giống năm xưa

anh quay lưng bước đi. đúng, anh là con trai của chủ tịch nước, sinh ra trong một gia đình không có tình yêu. sau này nhiệm vụ của anh là gánh vác đất nước. người phụ nữ đi cùng anh trên con đường ấy, phải là người có thể giúp chiếc ghế của anh vững chắc hơn. nhưng anh không làm được, anh không muốn lặp lại chuyện năm xưa, khi ba anh cưới mẹ. càng không muốn thất hứa với cô.cho dù có bị cả đất nước khiển trách, anh vẫn muốn lấy cô.

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24

mấy ngày trôi qua, cô nhớ anh quá, nên quyết định đến quân khu gặp mặt anh. cô còn mang quà cho mấy anh ở đó, dù gì, sau này, cô cũng sẽ là vợ cấp trên bọn họ mà, phải lấy lòng chứ. cô mỉm cười, đi theo anh lính vào quân khu, anh lính đó là anh hôm trước dẫn ba người cô đi vào, cũng là anh cầm túi giúp cô. cô nói:

tôi cần gặp thượng tá của các anh

anh lính ngạc nhiên nhìn cô, cô gái này là ai, sao lại có quan hệ với thượng tá của họ à, nói vậy, nhưng anh vẫn gật đầu, nói:

vậy cô đứng đây chờ, tôi sẽ đi nói 1 tiếng

một lúc sau, anh lính quay lại:

cô đi theo tôi

cô đi theo anh lính đến phòng anh. mở cửa cho cô bước vào, rồi lịch sự khép cửa lại. cô bước vào trong. lần thứ hai, cô và anh gặp lại nhau ở nơi này, hai người họ ôm nhau thật chặt nỗi nhớ suốt mấy hôm nay, cuối cùng, cũng được bù đắp. anh hôn cô, hôn cô thật sâu, cô cảm thấy nụ hôn này rất lạ, như mang theo vài phần đau đớn. anh nhìn cô:

sao em tới đây?

cô mỉm cười:

em nhớ anh

anh mỉm cười,捏o má, hôn nhẹ lên trán cô. anh ôm cô vào lòng, nói:

tiểu tình, sau này, em muốn tổ chức lễ cưới ở đâu?

cô mỉm cười, nói ra ước mơ của mình:

tổ chức ở cánh đồng hoa bí ngan đó, nhưng em ước, có thể có cả tuyết rơi nữa

anh mỉm cười:

vậy chúng ta sẽ tổ chức ở một nơi như vậy nhé

cô dẫu mở:

nói phét, cái đất này nóng như thế làm gì mà tuyết rơi được! chỉ có ở sa pa thôi, mà em cứ thích tổ chức ở cái cánh đồng hoa mà anh cầu hôn em ấy. mà chắc chắn, không có tuyết rơi ở đó rồi, nên đành chịu thôi, tổ chức một hôn lễ bình thường là được rồi.

anh nhìn cô, mỉm cười:

không, anh hứa với em, sẽ tổ chức hôn lễ của chúng ta ở nơi đó, còn có tuyết rơi nữa

cô mỉm cười tin anh

nhất định phải giữ lời đó

giờ ăn trưa, cô mang ít hoa quả bánh kẹo làm quà cho các anh ở đây cho các anh, các anh ở đây đều vui vẻ nồng nhiệt mà tiếp đón. mọi người cười nói, vô cùng vui vẻ, thảnh thơi, có anh còn trêu cô vài câu. sau đó, tất cả hướng ánh mắt về phía cửa. một cô gái xinh đẹp, mái tóc màu vàng, dáng cực chuẩn, mặc chiếc váy màu lam đậm, dài đến ngang đầu gối, loại vải ren. đi vào trong cùng một anh lính trẻ. mọi người thấy cô gái, nghiêm túc đứng dậy chào:

chào cô lạc

lạc? cô nghi ngờ, nhìn kĩ cô gái ấy, là lạc dư nhi, đúng thật là lạc dư nhi. tìm cô như đứng hình.

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25

thấy lạc dư nhi, cô vô cùng ngạc nhiên, nhưng cô ta dường như không để ý đến cô. nói cái gì đó với anh lính ngay cạnh, rồi quay lưng bước đi, lạc dư nhi đi đến phòng của phòng cung thần. cô ta không gõ cửa mà bước vào, anh ngồi trên chiếc ghế, đậm đặc đáng vẻ quân nhân, nhận ra cô ta nên không quay đầu lại, hỏi lạnh nhạt:

cô tới đây làm gì?

cô ta mỉm cười, lại gần anh:

em là vợ chưa cưới của anh, tại sao không được đến à?

anh thờ dãi, cuối cùng, cũng quay lại nhìn cô ta:

dư nhi, cuộc hôn nhân này của chúng ta, không có hạnh phúc, em vẫn muốn lấy anh sao? em là cô gái tốt, anh hi vọng, em sẽ hạnh phúc

cô ta lắc đầu:

nhưng cả đời này em chỉ yêu anh, xa anh em không làm được

anh kiên định nói:

vậy thì anh xin lỗi, anh thật sự, không thể kết hôn cùng em

lạc dư nhi cười lạnh:

10 năm rồi, từ đầu đến cuối, anh đều không quên được người con gái ấy

cô ta quay lưng bước đi, có một số người này trên đời này gặp một lần thì không thể quên, giống như lạc dư nhi đối với anh, lại giống như anh đối với tiểu tình.

lạc dư nhi đi ra ngoài. cô ta rất buồn, vô cùng cô đơn. lạc dư nhi dừng lại, đứng trước mình là một cô gái, với đôi mắt tựa hồ nước trong trẻo, vô cùng đẹp, cô đột nhiên nhận ra đôi mắt ánh, giật mình ngỡ ngàng. tiểu tình. thì ra, phong cung thần lại không chịu ủy cô, thì ra lại vì sự xuất hiện của người con gái này

sao cô lại đến nơi này?

tôi tới gặp a thần

cô ta cười lạnh:

cô đúng là trơ trẽn, rõ ràng đã biết anh ấy có vợ chưa cưới, lại còn tìm đến

tiểu tình im lặng, cô luôn cảm thấy có lỗi khi đứng trước lạc dư nhi. lạc dư nhi quay lưng đi

đội đã, chúng ta cần nói chuyện

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

lạc dư nhi và cô tìm một nơi để nói chuyện riêng, cô ta lạnh lùng, nói:

có chuyện gì thì mau nó

cô im lặng vài giây, rồi nói:

tôi biết, tôi làm vậy rất ích kỉ, nhưng cô biết không? tôi cũng giống cô vậy, đều yêu anh ấy, tôi đã tìm trăm ngàn lí do để từ bỏ, nhưng cuối cùng lại không làm được

cô ta cười,

ý cô là, cô muốn tranh đấu với tôi, cướp chồng chưa cưới của tôi

tiểu tình thờ dài, khi chọn anh, cô đã quyết định, dù cả thế giới có nói cô là trơ trẽn, cô vẫn ở bên anh, trơ trẽn thì sao chứ? cô là con gái, là phụ nữ, hoàn toàn có thể lựa chọn tình yêu của mình. cô không muốn, chối bỏ nữa, cô phải cùng anh đối diện:

phải cô trả lời đầy kiên quyết

lạc dư nhi đôi mắt đỏ hoe, nói:

chúng ta từng là bạn của nhau, để tôi kể cho cô nghe một câu chuyện. có một cậu bé, số mệnh đã định phải hơn người, vì vậy, mẹ cậu mất sớm, ba cậu vô cùng nghiêm khắc, muốn để cậu bé tài giỏi, kế nghiệp gia đình. lúc 5 tuổi, đã bị bắt ra ở riêng, học cách tự lập, tuổi thơ của cậu từ đó, không có tình yêu của ba mẹ. nhưng ba cậu luôn cho người theo sát cậu, thành tích ở trường, bắt buộc cậu phải đứng đầu, thi cuộc thi nào, bắt buộc cậu phải đạt giải quán quân. ba cậu muốn, cậu hoàn hảo về mọi mặt, năm lên 7 tuổi, cậu đã phải học hết chương trình cấp 1. Năm lên 9 tuổi, đã học hết chương trình cấp hai. năm lên 12 tuổi, học hết chương trình cấp 3. năm lên 14 đã học thành thạo võ đặc thù, hiếm ai là đối thủ của cậu. 17 tuổi, cậu đã có thể nhận bằng cao học. cô biết cậu ấy là ai không?

cô ta cười:

là con trai chủ tịch đất nước này, cũng chính là phong cung thần

như tiếng xẹt đập ngang qua tai, cô đứng hình, không thể tin vào sự thật này. anh, thực sự là con trai của chủ tịch nước, tại sao không phải người khác mà lại là anh.

tiền đồ của anh ấy sáng lạn như vậy, vì cô, mà phải dừng lại, tiểu tình, cô nhớ sao? bao cố gắng của anh ấy từ nhỏ đến lớn, cô nhớ lòng, vì tình yêu mù quáng của mình mà bắt anh ấy từ bỏ sao? đúng, tôi không phủ nhận, người thân yêu là cô, nhưng người có thể cùng anh ấy, đi đến hết đời, là tôi.

tiểu tình im lặng, những lời lạc dư nhi nói, như ong ong trong đầu cô, cô giấu anh, xách hành lí, lặng lẽ ra về. anh gọi cho cô rất nhiều cuộc cô đều không

bất máy, cô cần thời gian để suy nghĩ. cô trở về quê, về lại với gia đình.

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27

về đến khu xóm, mùi quê hương xộc lên mũi, cô đột nhiên rất muốn khóc. lâu rồi, kể từ ngày có công ăn việc làm, ít về nơi này hơn, chỉ thỉnh thoảng gọi điện hỏi thăm bố mẹ. người ta nói không sai, gia đình, chính là nơi đi về cuối cùng của chúng ta. cô bước vào nhà, tiếng lulu xua to, gâu gâu vui mừng, con chó này thật trung thành, cô đi lâu như vậy mà vẫn nhận ra, mẹ cô chạy ra:

đứa nào đấy?

cô mỉm cười nhìn bà, bà im lặng, xúc động, rồi nhào đến ôm cô.

con gái, con gái mẹ về rồi, thật tốt quá, con đã về rồi. ông nó, ông xem ai này

bố cô chạy ra, gương mặt ông hốc hác, nhìn thấy cô, ông vui mừng khôn xiết, cô đột nhiên, cảm thấy rất có lỗi với gia đình. cô òa khóc, sà vào lòng bố mẹ, cứ thế mà khóc. ông bà kì lạ nhìn nhau, con bé này hôm nay sao vậy. bình thường, nó kiên cường lắm mà, đâu có như vậy a. cô vào nhà, mẹ cô liền nấu cho cô bát chè khoai môn mà cô rất thích ăn từ hồi nhỏ, ba ngồi bên cạnh, xoa đầu cô. cô ăn xong, trò chuyện với ba mẹ, sau đó, về phòng mình ngủ một giấc. phòng cô vẫn như vậy, khiến cô cảm giác thoải mái, như trở về tuổi trẻ. sáng hôm sau, cô dậy từ rất sớm, đi thăm toàn bộ hàng xóm, sau khi xong, cô đi về nhà, đi qua nha phong cung thần, cô dừng lại nhìn, hoa bí ngạn không ai chăm sóc, đã héo rồi. phải, cũng giống như, tuyết làm sao, mà rơi trong thành phố nóng nực này.

Cô đi đến ngôi trường cũ của mình, giờ là kì nghỉ hè, trường vắng tanh. nơi đây, in lại tuổi xuân tươi đẹp của mỗi người. và in lại mối tình đầu thầm kín giữa cô và anh, cô ngước nhìn lên bầu trời, giọt nước mắt chảy xuống, nếu có thể...trở lại quãng thời gian tươi đẹp ấy thì tốt biết bao. nếu quay lại được, cô nhất định, sẽ can đảm, mà theo đuổi phong cung thần. tiểu tình rồi đi, chợt nhận ra một điều, khoảng cách xa nhất trên thế giới này, chính là, tuổi xuân của mỗi người, đã trôi qua, thì sẽ không bao giờ lấy lại được.

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 28

cô đã nghĩ thông suốt hoàn toàn, thứ gì nên từ bỏ, thì hãy từ bỏ. phải. cô trở về, lập tức, mở điện thoại ra xem, hàng loạt cuộc gọi của anh hiện lên, cô gọi lại cho anh. đầu dây kia bất máy

tiểu tình, mấy hôm nay em đi đâu? anh gọi sao em không nghe máy? sao em lại đột ngột bỏ đi như vậy? em có biết anh lo lắng không? bây giờ em đang ở đâu rồi?

anh nói một tràng dài, cô mỉm cười, đôi mắt đỏ hoe

em đang ở trước nhà anh nè

anh nghe vậy, vội chạy ra ngoài. thấy cô đứng trước nhà, anh chạy đến ôm cô thật chặt. chặt tới mức khiến cô không thở nổi. đầu tóc anh rối bời, quần áo xộc xệch. anh thực sự rất sợ, sợ cô sẽ lặng lẽ bỏ anh mà ra đi. anh nhìn cô, lo lắng hỏi:

mấy hôm nay em rốt cục đi đâu?

em về thăm nhà

anh thở phào nhẹ nhõm

vậy sao không nhận được điện thoại của anh

điện thoại em bị sập nguồn, không nghe được

cô mỉm cười:

thần, chúng ta đi chơi đi

chơi, ở đâu?

hẹn hò đó, em muốn hôm nay chúng ta bắt đầu hẹn hò

anh mỉm cười, nhéo mũi cô

được, vậy đợi anh thay quần áo.

lát sau anh ra, cầm theo chìa khóa xe. cô hỏi:

anh cầm theo chìa khóa xe làm gì? chúng ta đi bộ ra công viên nước thôi mà

anh mỉm cười:

vậy hả, vậy thì đi thôi hai người họ nắm tay đi ra công viên nước

cảnh công viên nước rất đẹp, rất bình yên. cô muốn đi với anh lâu rồi, nhưng đến bây giờ mới có dịp. trời mùa hè nóng bức, thấy cặp tình nhân cùng ăn kem dâu, cô đột nhiên thấy thèm, muốn giống hai bạn họ. nói:

thần, em muốn ăn kem

anh mỉm cười, kéo tay cô ra hàng kem.

cho tôi hai cây kem

cô lắc đầu

một cây thôi ạ, lớn một chút là được rồi

họ làm cho cô và anh một cây kem sôcôla. cô và anh cùng nhau ăn chung. cả đời này, cô cũng không quên được hương vị của cây kem đó. sau đó, cô nói:

em muốn đi xe đạp đôi quá

anh liền chiều theo ý cô, thuê một chiếc xe đạp đôi.

cô mỉm cười, ngồi sau xe, ôm chặt lấy anh:

anh đưa em đi thật xa nhé? càng xa càng tốt, đến nơi chỉ có hai chúng ta thôi

anh im lặng, nắm lấy bàn tay cô đang nắm lấy mình

được, chúng ta đi thôi

buổi trưa, cô và anh ngồi dưới tán cây xanh trong công viên, làm một bữa ăn ngoài trời.

buổi chiều, hai người cùng đi đến khu vui chơi. chơi chán rồi. cô kéo anh đến khi trượt băng. cô thấy trong phim, đôi tình nhân nào cũng làm như vậy. rất hạnh phúc, bây giờ, cô cũng như vậy. hạnh phúc vô cùng. cuối cùng, bọn họ đi xem một bộ phim tình cảm, ra ngoài rạp phim, cô khóc rất nhiều, khóc thay cho tình yêu của chàng trai và cô gái trong phim, cũng khóc thay cho tình yêu của cô và anh. anh vẫn mỉm cười, ở bên cô. cuối cùng, nơi cô muốn đến, là nhà thờ. cô nói, muốn đến cầu nguyện.

cô và anh bước vào trong, ngồi xuống một hàng ghế. anh mỉm cười nhìn cô, lúc nào cũng giữ nụ cười ấy, cô chỉ sợ, một ngày, trên môi anh sẽ không còn nó. một tiếng thờ dài, đáp trả nụ cười của anh, cô nói:

trước mặt chúa, em xin rút lại lời hứa 10 năm trước

nụ cười trên môi anh vụt tắt. không khí xung quanh trùng xuống, ánh mắt cô vẫn rất kiên định, giống như hành động của cô, tháo chiếc nhẫn trước mặt anh. chiếc nhẫn này, dễ dàng đeo vào, cũng dễ dàng tháo ra.

thứ này em trả cho anh, hi vọng chúng ta vẫn sẽ là bạn tốt

cô đứng lên, quay người bước đi, đôi mắt đỏ hoe. anh cũng vội đứng lên kéo tay cô lại, hôn mạnh lên môi cô, cô cố gắng đẩy anh ra, giờ tay lên, cổ tình tát anh một cái thật mạnh, quát lên:

phong cung thần, anh tỉnh lại đi. tuyết thì không thể rơi vào mùa hè! hoa bí ngạn trong vườn nhà anh đã héo hết rồi. bó hoa bí ngạn anh tặng em lúc chúng

ta gặp lại cũng đã héo. giống như tình yêu của em đối với anh. đã hết rồi

anh cũng hét lên:

em rõ ràng đang nói dối

cô từ tốn, anh nghe rất rõ, từng câu, từng chữ, lời cô nói cuối cùng:

trước mặt chúa, em không thể nói dối

anh buông tay, cô quay người bước đi, nước mắt trào ra. có lẽ cả đời này, anh cũng không biết lúc cô xoay người bước đi, tìm cô đâu như thế nào, cô đã khóc bao nhiêu, có lẽ cả đời này, anh càng không biết, cái tát đó, anh đau bao nhiêu, cô còn đau hơn anh gấp trăm ngàn lần. trời hôm nay rất đẹp, thời tiết rất tốt, không có mưa như trong phim hàn. bầu trời rất nhiều sao, vô cùng đẹp. cô chợt nhận ra, thì ra đến ông trời, cũng muốn họ chia tay.

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

cô trở về với công việc hằng ngày, giống như 10 năm trước, cô đợi anh ở nơi này, bây giờ lặp lại 1 lần nữa. chỉ có điều, không biết khi nào mới có thể gặp lại, không biết phải xa nhau bao lâu, có thể là 1 ngày, hai ngày, có thể là 1 năm, hai năm, cũng có thể là cả đời. cô mỉm cười, tiếp tục bước về phía trước. mấy tháng trôi qua rồi, tiết trời đã chuyển sang thu. đi đường, cây lá đã chuyển màu. tiểu tình vừa đi, vừa tìm gì đó trong túi xách, không để ý, khiến cô đâm vào một người:

ạ, xin lỗi ạ

người đó lạng nhìn cô một giây, rồi nói:

tiểu tình

cô ngẩng đầu lên nhìn:

đại lâm

cô mỉm cười, ngồi trong quán cà phê, trò chuyện với kì chính lâm

lâu rồi không gặp nhỉ?

ừm

bây giờ em làm gì

bác sĩ

cười chính lâm cười:

mấy năm trôi qua rồi, em khác quá

có phải là gầy hơn không?

không, là trầm tính hơn. em và phong cung thần, có hạnh phúc không? nghe nói, cậu ta từ mỹ trở về từ mấy tháng trước rồi mà. chắc hai người gặp lại nhau rồi chứ?

cô hơi cúi đầu, cảm giác cay từ mũi xộc lên:

em gặp anh ấy rồi...

ngưng một lúc, cô nói tiếp:

nhưng chúng em, chia tay từ mấy tháng trước rồi.

kì chính lâm ngạc nhiên:

chia tay? là ai? phong cung thần ư?

cô lắc đầu

không, là em

anh càng ngạc nhiên hơn khi nghe cô nói câu này.

anh biết không, lúc em nói lời này, nói em đã hết yêu anh ấy...ánh mắt anh ấy rất tuyệt vọng, tuyệt vọng hơn những gì em tưởng tượng.

cô thở dài

em từng nghĩ, cả đời này, em cũng không quên được nụ cười của phong cung thần, bây giờ, lại càng không quên được ánh mắt đó, khi chúng em xa nhau

em vẫn còn yêu cậu ấy

cô gật đầu, cô xem kĩ chính lâm như là anh trai vậy, lúc nào cũng ở bên an ủi cô.

vậy sao em phải nói chia tay, lạc dư nhi lại gây sự gì sao?

anh ấy là con trai chủ tịch nước

kì chính lâm ngạc nhiên, im lặng, bầu không khí nặng nề bao trùm, cô mỉm cười nói:

còn anh, chắc cũng phải có bạn gái chứ

không có

hả, ai mà tin được chứ, kì chính lâm vừa đẹp trai, lại là tổng giám đốc của một tập đoàn lớn, lại không có bạn gái, cô nói:

anh đùa em đấy à?

mặt anh vô cùng nghiêm túc:

không đùa, anh luôn chờ em

cô im lặng.

bây giờ anh muốn hỏi, em có thể bắt đầu lại với anh không?

ánh mắt anh, thực sự rất chân thành, chân thành tới mức, cả hai có thể nhìn thấy đáy lòng nhau.

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30

ánh mắt kì chính lâm như rất mong đợi, cô mỉm cười, nhìn anh nói:

vẫn là câu nói trước đó

anh cười, một kiểu cười cợt nhả:

anh không phải là phong cung thần

sau hôm đó, cho dù vậy, hôm nào, kì chính lâm cũng tới đón cô đi làm, cô cũng không từ chối. hai người họ, thỉnh thoảng, đi chơi cùng nhau, cảm giác có một người bạn tốt như người nhà, luôn ở cạnh mình. làm cô cũng vui đi nỗi đau trong tim, nhưng ai ngờ, những bức ảnh, hai người họ thân mật, cười nói vui vẻ, giống như cặp tình nhân ấy. đều được chụp lại, gửi đến cho một người.

phong cung thần nhìn những bức ảnh trong tay, càng xem, càng khó chịu, xem qua vài bức, anh nắm chặt nó trong tay, vò nát bức ảnh trong tay, ánh mắt anh vô cùng căm phẫn. một chàng trai mặc áo đen, hình như là thư kí của anh, nói:

thượng tá, tôi có cần điều tra, ai là người gửi những bức ảnh này đến không

không cần

vâng

nói xong, anh ta liền bước ra khỏi phòng để anh một mình.

trong phòng, vị thư kí lúc này và lạc dư nhi đứng cùng nhau. lạc dư nhi nói:

thượng tá đã xem những bức ảnh đó chưa?

rồi, thưa lạc tiểu thư

xem rồi là tốt, nên kết thúc rồi.

tối hôm đó, cô còn rất nhớ, trời đã khuya, bên ngoài mưa gió bão bùng vô cùng lớn, khiến cô không ngủ được, sợ xem phim sẽ nhớ tới anh, nên phải lấy công việc ra làm. nhưng lúc này, bên ngoài, cô nghe thấy tiếng đập cửa rất lớn, cùng với tiếng gọi quen thuộc:

TIỂU TÌNH! TIỂU TÌNH

cô lo lắng, là phong cung thân, giờ này, anh còn đến đây làm gì, hay có chuyện gì xảy ra. nghĩ vậy, cô vội chạy ra mở cửa, trước mặt cô, người anh ướt sũng, trên người nồng nặc mùi rượu. anh nhìn cô, ánh mắt anh rất khác.

tôi hỏi em một câu, em chia tay tôi, có phải vì cậu ta không?

anh đưa những tấm ảnh lên trước mặt cô, cô ngạc nhiên nhìn, đây rốt cục là ai chụp chứ. lúc đó, vốn dĩ, cô đã định lắc đầu nói em và anh ấy không có gì nhưng cô lại không làm như vậy, không làm như vậy, cúi đầu xuống, nén nước mắt vào trong, nói ra từ đau lòng nhất:

phải.

cô nói rất nhẹ, thực sự rất nhẹ vậy mà làm trái tim anh, đau đến mức không thể phục hồi. anh cười lạnh,

thương tình, tương thương tình. chúng ta chấm dứt đi

anh quay lưng bước đi, trong sự vô vọng của cả hai, đó là lần đầu tiên, cô cảm thấy tên mình, nghe bi thương đến vậy. tối hôm đó, cô nhìn anh ra đi, càng ngày càng xa, lại không dám đuổi theo. mặc dù cô biết, lần này anh ra đi, sẽ không quay lại nữa. trên đời này, có một số người, sinh ra không dành cho nhau.

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31

sau hôm đó, cả nước lên tin, con trai chủ tịch nước sẽ cùng kết hôn với con gái tổng cục trưởng vào tháng sau ảnh của hai người họ, đi đâu cũng thấy, tin tức này, nhóm chu dương cũng biết được, ai cũng gọi đến an ủi cô, nhưng sự lựa chọn là của cô, tất cả đều là do cô. mấy hôm nay, cô cảm thấy không khỏe trong người, nên đi khám.

tiểu hồng nhìn cô, nói:

tớ nghĩ, cậu nên đến khoa não khám

cô ngạc nhiên:

sao thế, mình có vấn đề gì à?

tiểu hồng thờ dài, tiếng thờ dài của cô ấy, làm cô lo lắng:

tớ nghĩ, cậu là bị u não giai đoạn cuối

như sét đánh ngang tai, ông trời sao lại ác đến vậy. tại sao phải làm vậy với cô, rốt cục cô đã làm gì sai? thời gian trôi qua, bệnh cô ngày càng nặng, mấy hôm nay, kì chính lâm, tỏ ra nghi ngờ, nhưng cô không muốn nói cho anh biết, càng không muốn để mọi người biết. càng ngày, những cơn đau đầu càng kéo đến dữ dội hơn, đau đến chết đi sống lại. hôm nay, là lễ cưới của anh, cũng là ngày, chuyến bay của cô khởi hành, đám cưới của anh rất lớn, được phát hành trên toàn quốc. cô bắt taxi đi đến sân bay, ngồi ở sân bay, là giờ lễ cưới của anh bắt đầu. trên màn hình lớn, cô nhìn thấy, anh và lạc dư nhi,

cầm tay nhau, cùng đọc lời tuyên thệ, cùng trao nhẫn, cùng hôn nhau, cùng cắt bánh kem, cùng đồ rượu vang đỏ trước mặt cả nước, cô mỉm cười, bước lên chuyến bay sắp khởi hành.

kì chính lâm đến nhà cô, nhà cửa trống trơn, không một ai, tất cả đồ đạc của cô, không thấy đâu, anh như phát điên, vào trong phòng cô lục lọi. cuối cùng, anh thấy được một hồ sơ khám bệnh. u não, cô bị u não từ bao giờ, tại sao không nói anh biết? tại sao? bây giờ anh chỉ có một ý nghĩ, nhanh chóng đi tìm phong cung thần, vì anh là doanh nhân nổi tiếng, vào trong bữa tiệc lớn như vậy, cũng không ai ngăn cản. anh vội đi tìm phong cung thần, trước khi còn kịp, bước ra ngoài đằng sau căn biệt thự, là nơi yên tĩnh nhất ở đây, phong cung thần đang đứng đó. ánh mắt u buồn. kì chính lâm tiến lại, nắm thật mạnh vào mặt anh. anh ngạc nhiên quay lại nhìn kì chính lâm, ánh mắt đỏ hoe. anh chưa kịp nói gì, kì chính lâm, ném hồ sơ khám bệnh vào mặt anh, nói:

phong cung thần, tôi không cho phép cậu kết thúc như vậy. hôm nay tôi phải nói cho cậu rõ, nói những lời này thay cho tiểu tình. tôi và cô ấy không quen nhau! cô ấy rời xa cậu là vì lạc dư nhi tìm đến, nói cho cô ấy biết, cậu là con trai chủ tịch nước! từ đầu đến cuối, tiểu tình hy sinh vì cậu bao nhiêu, khóc vì cậu bao nhiêu, cậu đã từng hiểu cho cô ấy chưa? có lần nào nghĩ đến suy nghĩ của cô ấy chưa? từ trước tới giờ, rốt cục, ai mới là người làm khổ ai chứ? trong chuyện này, người chịu khổ nhiều nhất, chính là tiểu tình. tiểu tình làm tất cả vì cậu, cuối cùng, cậu cho cô ấy cái gì? cậu luôn miệng nói, cô ấy là người quan trọng nhất, vậy cậu đã hiểu người quan trọng nhất là gì chưa? chính là sự chờ đợi 1 người trong 10 năm! chính là từ bỏ tất cả, ra đi, để người đó được hạnh phúc! chính là khi biết mình sắp chết cũng không phá hủy hạnh phúc của người ấy. cậu nợ tiểu tình quá nhiều rồi. nợ cô ấy một thanh xuân, nợ cô ấy một tình yêu, nợ cô ấy một đời. đây có lẽ là bức thư tiểu tình muốn gửi cho cậu, chắc giờ này cô ấy lên máy bay rồi.

anh cầm theo lá thư, chạy bán sống, bán chết đến sân bay. anh không muốn, không muốn sai lầm thêm lần nữa, nội dung bức thư có ghi

mấy hôm nay, em mơ một giấc mơ, lúc chúng ta còn nhỏ, anh và em, bị ông hải ở cuối xóm lửa chạy cho bạt mạng, rồi gặp được lulu. em tự hỏi mình, sao em lại mơ giấc mơ như vậy nhỉ? có lẽ nó đối với em, thực sự là một kỉ niệm đẹp.

em sắp phải đi rồi, anh có buồn không.

mấy hôm nay em thầm nghĩ, khi nào trời có tuyết rơi, em nhất định sẽ quay lại tìm anh, trên cánh đồng hoa bí ngạn ấy

10 năm sau, 12/3, tiết trời nóng nực, trời có tuyết rơi...

em đã giữ lời hứa

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

10 năm sau, họ được quay trở về bên nhau. 10 năm trước, khi phát hiện ra chuyện này, anh lập tức, ly hôn với lạc dư nhi, sau đó, nhường lại chiếc ghế kiêm chủ tịch nước cho em họ anh. nó cũng rất tài giỏi, không kém gì anh, để nó làm là thích hợp nhất. còn anh, không tham gia vào chính sự, cũng không làm thương tá nữa. anh dùng số tiền của mình, tự thành lập một công ty, mang tên: W

là viết tắt của từ chờ đợi trong tiếng anh. công ty của anh nhanh chóng lớn mạnh, trở thành một tập đoàn internet, nổi tiếng trên toàn thế giới. nhưng đâu ai biết được, một tổng giám đốc, lạnh lùng, đại tài như anh, luôn mong chờ một điều: chờ một ngày, ở nơi này có tuyết rơi.

và cuối cùng, 10 năm trôi qua, vào ngày mùa hè nóng nực, mong chờ đó của anh đã thành hiện thực, trời nắng, vậy mà tuyết vẫn rơi đầy trời. ngày đó, khi anh đang có cuộc họp, với đối tác cực quan trọng. nhìn ra ngoài cửa sổ, mọi người thấy hiện tượng kì lạ liên trầm trở, còn anh lập tức bỏ đối tác, chạy thật nhanh đến cánh đồng hoa bí ngạn năm nào.

anh còn nhớ lúc tới nơi, anh đứng giữa cánh đồng hoa gọi rất to, rất to:

tiểu tình! tiểu tình

tiếng bước chân từ đằng sau ngày một gần, phong cung thần quay đầu nhìn. người con gái anh mong chờ ngày đêm đứng trước mặt anh, nở một nụ cười với anh. anh mỉm cười, ngay lập tức chạy đến ôm cô:

em đã giữ lời hứa.

sau đó, hai người cưới nhau, tổ chức một lễ cưới thật lớn, mời tất cả bạn học đến. lại 10 năm trôi qua rồi, ai cũng khác. kì chính lâm, bây giờ vẫn chưa có bạn gái, lúc nào hẳn mới thoát khỏi cuộc đời ế đây? hẳn còn nói, sẽ nhận con của anh và cô làm con nuôi, sau đó, anh về hưu thì cho nó, lên chức thay anh. còn lạc dư nhi thực sự đã buông bỏ từ 10 năm trước, cô tìm thấy được tình yêu của mình, và có một cuộc sống hạnh phúc.

chu hân đã 11 tuổi, cậu bé lém lỉnh, rất đẹp trai, nhưng giống hệt cha nó, vô cùng đào hoa. bằng tí tuổi, mà tán gái bay cả mái nhà. còn gia đình nhà

hoàng lương thì sinh được một cặp song sinh một nam một nữ. nam là anh, nữ là em, bây giờ chúng 7 tuổi rồi. hồi nhỏ, béo y như bố nó, nhưng trông rất đáng yêu, cái tên của hai đứa này nghe quái dị vô cùng nhé. hoàng lương-lương hoàng.

bao nhiêu năm trông chờ, cuối cùng, họ cũng được nắm tay nhau, bước vào nhà thờ nơi mà bọn họ có nọ hôn đầu, trước sự chứng kiến của mọi người, ba mẹ anh và ba mẹ cô cuối cùng đã chấp nhận chuyện tình cảm của hai người họ, nên đi đến nhà thờ chúc phúc cho họ, họ đọc lời tuyên thệ, trao nhẫn cưới, hôn nhau say đắm, tiểu tình đứng ở phía trên, hô to:

các chị em nữ đâu, chuẩn bị bắt hoa nhé

mọi người xen lẫn, xô đẩy nhau:

ném đi, ném đi,

cô mỉm cười, tung hoa lên trời. bó hoa bay đi, bay đi, rồi rơi xuống vào người tên ế ngàn năm kì chính lắm. mọi người cười rộ lên, đám cưới vô cùng vui vẻ. một kết thúc thật đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Thời Thanh Xuân Tươi Đẹp Của Chúng Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.